

Lege privind Statutul polițistului

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Domeniul de reglementare

Art. 1. – (1) Prezenta lege reglementează regimul general al raporturilor juridice de serviciu ale polițistului, standardele de conduită ale acestuia, conforme cu principiile care stau la baza profesiei de polițist, precum și unele măsuri de protecție a polițistului pensionat sau decedat și a familiei acestuia.

(2) Prevederile prezentei legi constituie cadrul legal special în materia raporturilor de serviciu ale polițistului și se completează cu cadrul legal general, în măsura în care domeniul nu este reglementat în legislația specifică polițistului.

Statutul profesional

Art. 2. – (1) Polițistul este funcționar public cu statut special, investit cu exercițiul autorității publice, care poartă, de regulă, armament și uniformă, și exercită atribuții date în competența Poliției Române, Poliției de Frontieră Române sau a celorlalte structuri ale Ministerului Administrației și Internelor prevăzute la art.140 alin.(1).

(2) Statutul special este conferit de natura și condițiile speciale de îndeplinire a atribuțiilor de serviciu, de riscurile misiunilor îndeplinite, care pot afecta viața și integritatea fizică și psihică a polițistului, siguranța sa și a familiei sale, de obligațiile, îndatoririle, restrângerea exercițiului unor drepturi fundamentale și incompatibilitățile specifice, precum și de drepturile profesionale și compensatorii acordate în condițiile legii.

Exercitarea autorității publice

Art. 3. – Autoritatea publică cu care este investit polițistul se exercită exclusiv în scopul îndeplinirii îndatoririlor de serviciu și asigurării respectării legii și drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, în interesul și în sprijinul persoanei, comunității și Statului Român, în limitele fixate de lege.

Principiile profesiei de polițist

Art. 4. - Profesia de polițist are la bază următoarele principii:

- a) principiul legalității;
- b) principiul egalității în fața legii;
- c) principiul onoarei, demnității și corectitudinii;
- d) principiul gradualității și proporționalității;
- e) principiul echilibrului, imparțialității, nediscriminării și echidistanței;
- f) principiul transparenței;
- g) principiul disponibilității;
- h) principiul supremației interesului public;
- i) principiul profesionalismului;
- j) principiul confidențialității, integrității profesionale și loialității;
- k) principiul stabilității în exercitarea funcției publice.

Supremația legii

Art. 5. – (1) Polițistul este obligat să respecte Constituția și legile țării, reglementările Uniunii Europene ori internaționale la care România este parte, jurământul de credință, normele de etică și deontologie ale polițistului, drepturile și libertățile fundamentale ale omului, să îndeplinească întocmai dispozițiile legale ale șefilor ierarhici privind activitatea sa profesională.

(2) Șefii ierarhici răspund pentru legalitatea dispozițiilor date subalternilor.

Calitatea serviciului polițienesc

Art. 6. – (1) Polițistul este obligat ca, prin exercitarea în limitele legii și cu bună-credință a atribuțiilor de serviciu, să asigure un serviciu public de calitate.

(2) MAI este obligat să-i asigure polițistului mijloacele necesare îndeplinirii unui serviciu public de calitate.

(3) Pentru realizarea unui serviciu public de calitate, polițistul beneficiază de sprijinul comunității și al autorităților și instituțiilor publice.

Înțelesul unor termeni

Art. 7. – În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

a) cariera polițistului – ansamblul situațiilor și efectelor juridice care intervin de la data nașterii raportului de serviciu, până la data încetării acestuia, potrivit actelor normative în vigoare și opțiunilor individuale ale polițistului, în funcție de nevoile instituției, de cunoștințele, aptitudinile, abilitățile, experiența și motivațiile profesionale și personale;

b) familia polițistului – soțul/ soția acestuia, precum și copiii și părinții aflați în întreținerea legală a polițistului;

c) norme de competență – norme privind gestiunea resurselor umane în MAI.

d) program de lucru - perioada în care polițistul își desfășoară activitatea și îndeplinește sarcinile și atribuțiile de serviciu potrivit prevederilor fișei postului;

e) sursă externă – sursă de recrutare a polițiștilor, cuprinzând absolvenți ai altor instituții de formare profesională decât cele ale MAI sau care formează personal pentru nevoile MAI;

f) specialiști – polițiști încadrați pe funcții care, potrivit cerințelor de ocupare stabilite prin fișa postului, nu pot fi exercitate de absolvenți ai instituțiilor de formare profesională inițială ale MAI sau care formează personal pentru nevoile MAI și care dobândesc acest statut ca urmare a transferului din instituții publice din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională sau prin încadrare din sursă externă.

CAPITOLUL II CARIERA POLIȚISTULUI

Secțiunea 1 Dispoziții generale

Exercitarea profesiei de polițist

Art. 8. – (1) Accesul în profesie și exercitarea acesteia se realizează prin dobândirea statutului de polițist.

(2) Cariera polițistului se caracterizează prin stabilitate în exercitarea funcției publice, în condițiile prezentei legi.

Ghidul carierei

Art. 9. – Pregătirea și evoluția profesională a polițistului se realizează potrivit regulilor generale stabilite prin prezenta lege și celor stabilite prin Ghidul carierei polițistului, aprobat prin hotărâre a Guvernului.

Norme de etică și deontologie

Art. 10. – Standardele de conduită ale polițistului se stabilesc prin Codul de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin hotărâre a Guvernului.

Corpuri și grade profesionale

Art. 11. – (1) Dobândirea statutului de polițist presupune accesarea în corpul ofițerilor de poliție sau în corpul agenților de poliție.

(2) Pe parcursul carierei, în cadrul fiecărui corp, polițiștilor li se acordă grade profesionale, ierarhizate după cum urmează:

I. Corpul ofițerilor de poliție:

- a) subinspector de poliție;
- b) inspector de poliție;
- c) inspector principal de poliție;
- d) subcomisar de poliție;
- e) comisar de poliție;
- f) comisar-șef de poliție;
- g) chestor de poliție;
- h) chestor principal de poliție;
- i) chestor-șef de poliție;
- j) chestor general de poliție.

II. Corpul agenților de poliție:

- a) agent de poliție;
- b) agent principal de poliție;
- c) agent-șef adjunct de poliție;
- d) agent-șef de poliție;
- e) agent-șef principal de poliție.

Accederea în corpul profesional

Art. 12. – (1) Pentru accesarea în corpul ofițerilor de poliție sunt necesare studiile universitare cu diplomă de licență sau echivalentă.

(2) Pentru accesarea în corpul agenților de poliție sunt necesare studiile postliceale absolvite cu diplomă sau, în cazul specialiștilor, cel puțin studiile liceale absolvite cu diplomă de bacalaureat.

Stagii minime

Art. 13. – Fiecare grad profesional îi corespunde un stagiu minim, după cum urmează:

I. Corpul ofițerilor de poliție:

- a) subinspector de poliție - 3 ani;
- b) inspector de poliție - 5 ani;
- c) inspector principal de poliție - 5 ani;
- d) subcomisar de poliție - 5 ani;
- e) comisar de poliție - 5 ani;
- f) comisar-șef de poliție - 3 ani;
- g) chestor de poliție - 2 ani;
- h) chestor principal de poliție - 2 ani;
- i) chestor-șef de poliție - 2 ani;

II. Corpul agenților de poliție:

- a) agent de poliție - 4 ani;
- b) agent principal de poliție - 5 ani;
- c) agent-șef adjunct de poliție - 7 ani;
- d) agent-șef de poliție - 6 ani.

Evaluarea profesională

Art. 14. – (1) Performanțele profesionale individuale și conduita polițistului sunt evaluate anual, iar aprecierile se consemnează în evaluarea anuală de serviciu, cu acordarea unuia dintre următoarele calificative: „Foarte bine”, „Bine”, „Satisfăcător”, „Nesatisfăcător”.

(2) Nu sunt evaluați anual polițiștii ale căror rapoarte de serviciu sunt suspendate și cei a căror prezență la serviciu, într-un an calendaristic, însumează o perioadă de până la 6 luni.

(3) Organizarea evaluării și metodologia privind evaluarea anuală a polițistului se stabilesc prin

ordin al ministrului administrației și internelor.

Concursuri și examene în cariera polițistului

Art. 15. – (1) În cariera sa, polițistul promovează în funcții de conducere prin susținerea unui concurs sau examen, cu excepțiile expres prevăzute de prezenta lege.

(2) Examenele se organizează în situația în care, la împlinirea termenului de depunere a candidaturilor pentru concurs, se înscrie un singur polițist care îndeplinește condițiile de participare.

Secțiunea a 2 – a

Dobândirea și pierderea statutului de polițist

Dobândirea statutului de polițist

Art. 16. – Statutul de polițist se dobândește la data acordării primului grad profesional sau echivalării gradelor militare/ profesionale dobândite sub un alt statut, în condițiile prezentei legi. Cu aceeași dată se nasc raporturi de serviciu între polițist și MAI.

Condiții pentru dobândirea statutului de polițist

Art. 17. - (1) Statutul de polițist poate fi dobândit de orice persoană, indiferent de rasă, naționalitate, etnie, sex, religie, avere sau origine socială, care îndeplinește următoarele condiții:

- a) are cetățenia română și domiciliul în România;
- b) cunoaște limba română, scris și vorbit;
- c) are capacitate deplină de exercițiu;
- d) are vârsta de minim 18 ani împliniți;
- e) este aptă din punct de vedere medical, fizic și psihologic pentru exercitarea profesiei de polițist;
- f) nu are antecedente penale, cu excepția situației în care a intervenit reabilitarea, ori nu se află în curs de urmărire penală sau de judecată pentru săvârșirea de infracțiuni cu intenție;
- g) are un comportament corespunzător cerințelor de conduită impuse de profesia de polițist.
- h) nu este membru al unor organizații interzise de lege;
- i) nu este membru al unui partid politic, al unei organizații cu caracter politic sau al unor fundații ori asociații care funcționează pe lângă partidele politice;
- j) îndeplinește condițiile de studii prevăzute de lege;
- k) nu a fost destituită dintr-o funcție publică sau nu i-a încetat contractul individual de muncă pentru motive disciplinare în ultimii 7 ani;

l) nu a fost eliberată ori destituită din funcție ori nu s-a constatat existența conflictului de interese ori starea de incompatibilitate, potrivit art.25 alin.(2) din Legea nr.176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr.144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, în ultimii 3 ani.

(2) Existența aptitudinilor fizice, medicale și psihologice se confirmă prin teste și examene de specialitate. Examenele medicale de specialitate și testele psihologice se efectuează în clinici și laboratoare autorizate din sistemul național de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, în condiții stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor.

Pierderea statutului de polițist

Art. 18. – Statutul de polițist se pierde la încetarea raporturilor de serviciu sau prin transfer la alte autorități sau instituții publice, în cazurile și în condițiile stabilite prin prezenta lege.

Secțiunea a 3- a

Recrutarea și formarea profesională a polițiștilor

§.1 Recrutarea polițiștilor

Recrutarea prin instituții de învățământ

Art. 19. – (1) Polițiștii provin, cu prioritate, din rândul absolvenților instituțiilor de formare profesională inițială ale MAI.

(2) Polițiștii pot proveni și din rândul absolvenților altor instituții de formare profesională inițială din sistemul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, ori din afara acestuia, la care s-au format pentru nevoile MAI, în condiții stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor.

Recrutarea specialiștilor

Art. 20. – (1) Încadrarea specialiștilor se poate realiza numai pe funcții de natura celor prevăzute la art. 7 lit.f).

(2) Concursul sau examenul pentru încadrarea specialiștilor proveniți din sursă externă se organizează la nivel național, într-o instituție de formare profesională a MAI, în condiții stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor.

(3) La concursul sau examenul prevăzut la alin.(2), pot participa și absolvenți ai instituțiilor de formare profesională ale MAI sau care formează personal pentru nevoile MAI, care au dobândit specialitatea corespunzătoare cerințelor postului în alte instituții de formare profesională.

Accederea agenților în corpul ofițerilor de poliție

Art. 21. – (1) Agenții de poliție acced în corpul ofițerilor de poliție, în condițiile prezentei legi, prin absolvirea cu diplomă a cursurilor Academiei de poliție „Alexandru Ioan Cuza” București, denumită în continuare Academie.

(2) Prin excepție, agenții de poliție prevăzuți la art.20 alin.(3) acced în corpul ofițerilor de poliție ca urmare a promovării concursului sau examenului organizat pentru o funcție de ofițer.

§.2 Formarea profesională inițială

Condiții generale pentru elevi și studenți

Art. 22. – (1) Condițiile prevăzute la art.17 alin.(1) lit.a) – h) trebuie îndeplinite, la data recrutării, și de candidații la concursurile de admitere în instituții de formare profesională ale MAI sau care formează personal pentru nevoile MAI.

(2) Prin excepție, condiția prevăzută la art.17 alin.(1) lit.i) trebuie îndeplinită în termen de 5 zile lucrătoare de la data admiterii în instituția de formare profesională a MAI.

Admiterea în instituții de formare profesională inițială ale MAI

Art. 23. – (1) Concursurile pentru admiterea în Academie se organizează:

a) pentru absolvenți de studii liceale cu diplomă de bacalaureat.

b) pentru agenți de poliție, pe locuri special alocate la Facultatea de Poliție din cadrul Academiei;

(2) Pentru a participa la concursurile prevăzute la alin.(1) lit.b), agenții de poliție trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) au o vechime în poliție de minim 2 ani;

b) nu au raporturile de serviciu suspendate;

c) la ultima evaluare anuală au obținut cel puțin calificativul „Bine”.

(3) La concursurile pentru admiterea în instituții de formare profesională inițială ale MAI pot participa absolvenți de studii liceale cu diplomă de bacalaureat care îndeplinesc condițiile generale pentru elevi și studenți, prevăzute la art.22.

Dobândirea și pierderea calității de elev sau student

Art. 24. – (1) Candidatul admis în instituția de formare profesională inițială a MAI sau care formează personal pentru nevoile MAI este înmatriculat ca student sau, după caz, ca elev.

(2) Pe perioada înmatriculării, raporturile de serviciu ale agenților de poliție înmatriculați în Academie se suspendă.

(3) Calitatea de elev sau student se pierde:

a) dacă oricare din condițiile generale pentru elevi și studenți prevăzute la art.22 nu mai sunt îndeplinite;

b) atunci când raporturile acestuia cu instituția de formare profesională a MAI sau care formează personal pentru nevoile MAI încetează anterior absolvirii, inclusiv prin exmatriculare.

Semnarea angajamentului

Art. 25. – (1) La data înmatriculării, studenții și elevii trebuie să semneze un angajament prin care se obligă ca, după absolvire, să își desfășoare activitatea în cadrul MAI pe o perioadă de 10 ani.

(2) În cazul agenților de poliție, efectele angajamentului în vigoare încetează de drept prin semnarea angajamentului în calitate de student.

Asigurarea și echivalarea îndeplinirii serviciului militar activ

Art. 26. – (1) În curricula de învățământ a instituțiilor de formare profesională inițială ale MAI se prevede, în primul an de studii, un curs de pregătire militară, respectiv un modul de pregătire militară, în scopul asigurării îndeplinirii serviciului militar activ, potrivit Legii nr. 446/2006 privind pregătirea populației pentru apărare, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Studenților și elevilor din instituțiile de formare profesională inițială ale MAI care nu dobândesc statutul de polițist, li se asigură echivalarea îndeplinirii serviciului militar activ și li se acordă, în condițiile legii, gradul militar de soldat, fruntaș sau caporal, în rezervă, în raport cu nota de promovare a cursului/ modului prevăzut la alin. (1), în condiții stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor.

Finalizarea formării profesionale inițiale în Academie

Art. 27. – (1) Absolvenții Academiei care nu promovează examenul de licență:

a) sunt reîncadrați la unitatea din care provin sau, dacă din motive întemeiate nu este posibil, la o altă unitate – în cazul agenților de poliție;

b) sunt repartizați la unități în specialitățile pentru care s-au pregătit și li se acordă gradul profesional de agent de poliție.

(2) Absolvenții prevăzuți la alin.(1) pot susține un nou examen de licență la Academie, o singură dată, organizat în condițiile legii.

Formarea profesională inițială a specialiștilor

Art. 28. – După încadrare, specialiștii trebuie să urmeze un curs pentru inițierea în carieră, organizat în condiții stabilite în Ghidul carierei polițistului.

§.3 Formarea profesională continuă

Formarea profesională continuă

Art. 29. – (1) MAI, prin instituțiile de formare profesională proprii, asigură formarea profesională continuă a polițiștilor pentru dezvoltarea competențelor profesionale necesare exercitării atribuțiilor specifice profesiei de polițist.

(2) Polițistul poate urma programe de formare profesională continuă finanțate de către MAI și organizate în afara acestuia, în țară, dacă programul respectiv se circumscrie necesităților unității de poliție. Participarea se aprobă de șeful unității din care face parte polițistul, în limita fondurilor aprobate pentru programe de formare profesională continuă conform prevederilor legale în vigoare.

(3) Polițistul poate fi trimis cu acordul său la programe de formare profesională continuă în străinătate, în interesul MAI, în condițiile legii.

Organizarea formării profesionale

Art. 30. – Categoriile, formele, modul de desfășurare și durata programelor de formare profesională continuă a polițistului în instituțiile de formare profesională ale MAI, precum și condițiile de participare a polițistului la programe de formare profesională în străinătate se stabilesc prin ordin al ministrului administrației și internelor.

Secțiunea a 4 – a Debutul și evoluția în carieră

§.1 Acordarea gradelor profesionale

Jurământul de credință

Art. 31. – (1) Înaintea acordării primului grad profesional, persoana care urmează să obțină statutul de polițist depune jurământul de credință.

(2) Jurământul de credință se depune în prezența șefului instituției de formare profesională inițială a MAI sau, dacă persoana prevăzută la alin.(1) nu este absolventă a unei instituții de formare profesională inițială a MAI, în prezența șefului unității MAI care o încadrează și a doi polițiști.

(3) Jurământul de credință are următorul conținut: „Jur să respect Constituția, drepturile și libertățile fundamentale ale omului, să aplic în mod corect și fără părtinire legile țării, să-mi îndeplinesc cu răspundere și bună credință îndatoririle ce-mi revin potrivit funcției și să păstrez secretul profesional. Așa să-mi ajute Dumnezeu!”

(4) Formula religioasă de încheiere va respecta libertatea convingerilor religioase. Jurământul de credință se poate depune și fără formula religioasă de încheiere.

(5) Jurământul de credință se semnează de persoana care urmează să obțină statutul de polițist și de șeful instituției de formare profesională inițială a MAI sau șeful unității MAI, precum și de polițiștii asistenți.

(6) Jurământul de credință se contrasemnează de ministrul administrației și internelor și se păstrează la dosarul personal al polițistului. O copie a înscrisului se înmânează polițistului.

(7) Refuzul depunerii jurământului de credință, consemnat prin încheierea unui proces-verbal, semnat de persoanele prevăzute la alin. (2), atrage neacordarea statutului de polițist.

Competențe privind acordarea gradelor profesionale

Art. 32. – Acordarea gradelor profesionale se face de către:

a) Președintele României, la propunerea ministrului administrației și internelor, pentru ofițerii de poliție propuși pentru avansare la gradul de chestor de poliție, chestor principal de poliție, chestor-șef de poliție și chestor general de poliție;

b) ministrul administrației și internelor, la propunerea șefilor structurilor MAI, pentru ceilalți ofițeri de poliție, potrivit normelor de competență.

c) inspectorii generali (similari), pentru agenții de poliție, potrivit normelor de competență.

Acordarea primului grad profesional

Art. 33. – (1) Absolventului cu diplomă de licență sau echivalentă al instituțiilor de formare profesională inițială ale MAI sau care formează personal pentru nevoile MAI i se acordă gradul profesional de subinspector de poliție.

(2) Absolventului cu diplomă al instituțiilor de formare profesională inițială ale MAI sau care formează personal pentru nevoile MAI, din învățământul postliceal, i se acordă gradul profesional de agent de poliție.

(3) În funcție de vechimea în specialitatea corespunzătoare studiilor absolvite și de nivelul acestora,

raportate la atribuțiile din fișa postului, specialiștilor proveniți din sursă externă li se acordă primul grad profesional, astfel:

a) subinspector de poliție sau agent de poliție, pentru cei care au o vechime în specialitatea corespunzătoare studiilor absolvite sub 10 ani;

b) inspector de poliție sau agent principal de poliție, pentru cei care au o vechime în specialitatea corespunzătoare studiilor absolvite între 10 și 15 ani;

c) inspector principal de poliție sau agent-șef adjunct de poliție, pentru cei care au vechime în specialitatea corespunzătoare studiilor absolvite peste 15 ani.

(4) Pentru situația prevăzută la alin.(3), nu se consideră vechime în specialitatea corespunzătoare studiilor absolvite, necesară acordării primului grad profesional corespunzător corpului ofițerilor de poliție, vechimea realizată în calitate de agent de poliție în unitățile MAI.

Acordarea gradelor profesionale următoare

Art. 34. – (1) Acordarea gradelor profesionale următoare în cadrul aceleiași corp profesional, se face în ordinea ierarhică a gradelor profesionale.

(2) Gradele profesionale se acordă, prin avansare, cu ocazia zilelor aniversare ale armelor sau, dacă acestea nu au fost stabilite prin lege, de ziua Poliției Române.

(3) Gradele profesionale se pot acorda și în tot cursul anului, pentru:

a) polițiștii prevăzuți la art.108 alin.(3);

b) polițiștii care și-au sacrificat viața în timpul îndeplinirii îndatoririlor de serviciu.

(4) În situația prevăzută la alin.(3) lit.b), se acordă gradul profesional de subinspector de poliție, pentru agenții de poliție, respectiv gradul profesional următor, pentru ofițerii de poliție, fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la art.35.

Condiții pentru acordarea gradului profesional următor

Art. 35. – (1) Pentru acordarea gradului profesional următor, polițistul trebuie să îndeplinească în mod cumulativ următoarele condiții:

a) stagiul minim în gradul profesional deținut este împlinit sau se împlinește în cursul anului calendaristic respectiv;

b) a fost evaluat în ultimii 2 ani cu cel puțin calificativul „Bine”;

c) a promovat examenul pentru acordarea gradului profesional respectiv;

d) are cel puțin studii universitare de masterat, absolvite cu diplomă – numai la acordarea gradului profesional de chestor de poliție;

e) ocupă o funcție prevăzută cu grad profesional superior celui deținut.

(2) Anii în care polițistul nu a fost evaluat anual nu intră în calculul stagiului minim în grad.

(3) Organizarea și desfășurarea examenelor pentru obținerea gradului profesional următor se stabilesc prin Ghidul carierei polițiștilor.

(4) La încetarea raportului de serviciu, cu excepția situației în care încetarea s-a produs din motive imputabile acestuia, polițistului i se poate acorda gradul profesional următor dacă îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (1).

§.2. Debutul și definitivarea în profesie

Perioada de stagiul și perioada de probă

Art. 36. – (1) După acordarea primului grad profesional polițiștii sunt încadrați pentru o perioadă de stagiul sau, în cazul specialiștilor proveniți din sursă externă, pentru o perioadă de probă.

(2) Perioada de stagiul sau de probă este de 6 luni, pentru agenții de poliție, și 12 luni, pentru ofițerii de poliție.

(3) Pe perioada de stagiul polițiștii sunt încadrați pe funcții de debutant.

(4) Pe perioada de probă specialiștii sunt încadrați pe funcții corespunzătoare gradului profesional acordat, prevăzute cu cel mai mic coeficient de ierarhizare din statul de organizare.

(5) Pe perioada de stagiu sau de probă, polițiștii sunt sprijiniți pentru integrarea socio-profesională în unitățile în care sunt încadrați și sunt incluși în programe de tutelă profesională.

Definitivarea în profesie

Art. 37. – (1) La expirarea perioadei de stagiu sau de probă, polițistul susține examen pentru definitivarea în profesie.

(2) În cazul nepromovării examenului de definitivare în profesie:

a) agenții de poliție absolvenți ai Academiei revin în corpul agenților de poliție, cu gradul deținut anterior suspendării raporturilor de serviciu potrivit art.24 alin.(2);

b) absolvenții Academiei, alții decât cei prevăzuți la lit.a), cu acordul lor exprimat în termen de 3 zile lucrătoare de la data comunicării rezultatelor examenului, intră în corpul agenților de poliție cu gradul profesional de agent de poliție și sunt încadrați pentru o perioadă de stagiu de 6 luni.

(3) Nedefinitivarea în profesie, inclusiv în cazul agenților de poliție alții decât cei prevăzuți la alin.(2) lit.a), și, după caz, refuzul de a accede în corpul agenților de poliție în condițiile alin.(2) lit.b), atrage pierderea statutului de polițist.

Recunoașterea stagiului de cotizare

Art. 38. – Perioada de stagiu și perioada de probă constituie stagiu de cotizare în specialitate.

Debutul și definitivarea polițiștilor reîncadrați

Art. 39. – Prevederile art.36 – art. 38 se aplică și polițiștilor ale căror raporturi de serviciu au încetat, în condițiile legii, dacă se reîncadrează.

Reglementări interne privind debutul și definitivarea în profesie

Art. 40. – Organizarea și desfășurarea activității pe perioada de stagiu și de probă, precum și metodologia organizării și desfășurării examenului de definitivare în profesie se stabilesc prin ordin al ministrului administrației și internelor.

Limite ale carierei polițistului

Art. 41. – (1) Limitele de vârstă până la care polițiștii pot fi menținuți în serviciu sunt vârstele standard de pensionare pentru limită de vârstă prevăzute de legislația de asigurări sociale și pensii care reglementează sistemul public de pensii pentru instituțiile din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale.

(2) Chestorii de poliție, chestorii principali de poliție, chestorii șefi de poliție și chestorii generali de poliție sunt menținuți în serviciu după împlinirea vârstei standard de pensionare până la vârsta de 60 ani sau le încetează raporturile de serviciu, la cerere, în condițiile prevederilor legale în vigoare.

(3) În raport cu nevoile de încadrare, polițiștii, alții decât cei prevăzuți la alin.(2), pot fi menținuți în serviciu după împlinirea vârstei standard de pensionare până la vârsta de 60 de ani, după cum urmează:

a) cu aprobarea anuală a ministrului administrației și internelor, pentru ofițerii de poliție;

b) cu aprobarea anuală a inspectorilor generali (similari) pentru agenții de poliție.

§.3. Funcțiile polițiștilor și reguli privind ocuparea funcțiilor

Clasificarea funcțiilor polițiștilor

Art. 42. - (1) Funcțiile polițiștilor se diferențiază prin categorie, grad profesional, clasă de salarizare și coeficient de ierarhizare.

(2) Funcțiile polițiștilor, după natura lor, sunt funcții de execuție și funcții de conducere, iar după nivelul studiilor necesare pentru ocuparea lor sunt funcții din categoria A – studii superioare, specifice corpului ofițerilor de poliție și funcții din categoria B – studii medii sau postliceale, specifice corpului agenților de poliție.

(3) Funcțiile și salarizarea polițiștilor sunt stabilite potrivit legislației privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

(4) Echivalarea funcțiilor publice prevăzute a fi ocupate cu polițiști cu funcții civile se realizează prin ordin al ministrului administrației și internelor, cu avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici și al Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

Încadrarea pe funcții

Art. 43. – (1) Polițiștii pot fi încadrați în funcții de execuție prevăzute în statele de organizare cu grade profesionale egale sau mai mari cu cel mult 3 trepte față de cele pe care le au, potrivit normelor de competență.

(2) Polițistul poate fi numit, la solicitarea sau cu acordul acestuia, într-o funcție vacantă inferioară gradului profesional pe care îl are.

Prima funcție

Art. 44. – (1) La dobândirea statutului profesional, polițiștii recrutați prin instituții de formare profesională ale MAI sau care formează personal pentru nevoile MAI se numesc în funcții de execuție, numai în structurile MAI cu atribuții directe în prevenirea, descoperirea și cercetarea infracțiunilor sau respectarea ordinii și liniștii publice.

(2) Pentru o perioadă de 3 ani de la numirea în funcție în condițiile alin.(1), raporturile de serviciu ale polițiștilor nu pot fi modificate decât în cadrul aceleiași unități, cu respectarea specialității/profilului de muncă, exceptând situațiile de reorganizare a unității.

Funcțiile specialiștilor

Art. 45. – Specialiștii pot ocupa exclusiv funcții în specialitățile pentru care au fost încadrați în structurile MAI.

Accederea în aparate centrale

Art. 46. – (1) Pentru a ocupa o funcție în cadrul unităților aparatului central al MAI sau unităților aparatului central al inspectoratelor generale/ similare, polițiștii trebuie să aibă cel puțin gradul profesional de inspector principal de poliție sau, după caz, agent-șef adjunct de poliție.

(2) Prin excepție, unitățile din cadrul aparatelor centrale prevăzute la alin.(1), care pot fi încadrate și cu polițiști ce dețin grade profesionale inferioare celor de inspector principal de poliție sau, după caz, agent-șef adjunct de poliție, se stabilesc prin ordin al ministrului administrației și internelor.

Ocuparea funcțiilor de conducere

Art. 47. - (1) Funcțiile de conducere se ocupă prin concurs sau examen, organizat în condiții stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), polițistul care ocupă o funcție de conducere se numește, cu acordul său, într-o funcție de conducere prevăzută cu o clasă de salarizare și un coeficient de ierarhizare egale sau inferioare celei deținute, fără concurs sau examen, dacă îndeplinește condițiile de studii prevăzute în fișa postului în care va fi numit, celelalte condiții prevăzute de Ghidul carierei polițiștilor și dacă intervine una din următoarele situații:

- a) postul ocupat a fost radiat ca urmare a reorganizării unității;
- b) s-a dispus suspendarea actului de sancționare sau reintegrarea polițistului în funcția de conducere deținută anterior prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă;
- c) la încetarea detașării;
- d) la încetarea misiunii în străinătate, ori la întreruperea acesteia din motive neimputabile polițistului;
- e) polițistul se află în situația de punere la dispoziție în condițiile art. 91 alin. (1) din motive neimputabile acestuia;
- f) polițistul a fost sancționat disciplinar cu retrogradarea din funcție cel mult până la nivelul de bază al gradului profesional deținut, potrivit art.111 alin.(1).

Ocuparea unor funcții de conducere care presupun calitatea de ordonator de credite

Art. 48. - (1) Concursul sau examenul pentru ocuparea funcțiilor de conducere din Poliția Română și Poliția de Frontieră Română, care presupun calitatea de ordonator de credite, constă în susținerea unui proiect managerial, prin care sunt evaluate obiectivele și modalitățile de realizare a acestora.

(2) La împlinirea unui termen de 5 ani de la numirea într-o funcție de conducere din cele prevăzute la alin.(1), polițistul care a realizat un management performant este mutat în interesul serviciului pe o funcție similară celei deținute, în condițiile legii, fără acordul său.

§. 4. Reguli speciale privind reorganizarea sau reducerea unor posturi

Numirea în funcții în caz de reorganizare sau de reducere a unor posturi

Art. 49. – (1) În caz de reorganizare a MAI sau a unei structuri a acestuia ori a reducerii unor posturi de natura celui ocupat de polițist, polițiștii sunt numiți în noile funcții în următoarele cazuri:

- a) se modifică atribuțiile aferente unei funcții publice mai puțin de 50%;
- b) sunt reduse atribuțiile unui compartiment;
- c) este schimbată denumirea fără modificarea în proporție de peste 50% a atribuțiilor aferente funcției publice;
- d) este schimbată structura compartimentului.

(2) Reducerea unui post este justificată dacă atribuțiile aferente acestuia se modifică în proporție de peste 50% sau dacă sunt modificate condițiile specifice de ocupare a postului respectiv, referitoare la studii.

(3) În cazul reorganizării activității prin reducerea posturilor, nu pot fi înființate posturi similare celor desființate pentru o perioadă de un an de la data reorganizării.

Criterii privind numirea în funcții

Art. 50. – (1) Aplicarea prevederilor art. 49 alin.(1) se face pe baza următoarelor criterii:

- a) categorie, grad profesional, clasă de salarizare și coeficient de ierarhizare;
- b) îndeplinirea cerințelor specifice ale postului aferent noii funcții;
- c) pregătirea profesională;
- d) să fi desfășurat activități similare.

(2) În cazul în care, după aplicarea criteriilor prevăzute la alin. (1), există mai mulți polițiști care pot fi încadrați în noile funcții, departajarea în vederea numirii se realizează pe baza unor criterii de evaluare, stabilite ținând cont de următoarele elemente:

- a) existența unei hotărâri judecătorești de condamnare, rămasă definitivă, cu excepția situației în care a intervenit reabilitarea;
- b) existența unei sancțiuni administrative rămasă definitivă, atunci când a fost dispusă potrivit legii penale, în ultimii 3 ani;
- c) numărul și gravitatea sancțiunilor disciplinare, neradiate;
- d) nivelul pregătirii profesionale raportat la cerințele postului;
- e) nivelul experienței profesionale în domeniu/ specialitate;
- f) rezultatele evaluării activității profesionale individuale în ultimii 3 ani;
- g) existența situației de menținere în activitate după împlinirea limitei de vârstă în gradul profesional;
- h) situația socială;

(3) Punctajul pentru criteriile de evaluare prevăzute la alin.(2), precum și procedura de aplicare a acestora se stabilesc prin ordin al ministrului administrației și internelor.

CAPITOLUL III
DREPTURI, OBLIGAȚII, INTERDICȚII, RESTRÂNGEREA EXERCITIULUI UNOR DREPTURI
ȘI LIBERTĂȚI FUNDAMENTALE ȘI INCOMPATIBILITĂȚI

Secțiunea 1
Drepturi și obligații

Categorii de drepturi

Art. 51. – Polițistul are următoarele drepturi:

- a) drepturi generale, acordate în considerarea activității prestate de polițiști;
- b) drepturi profesionale, acordate în considerarea particularităților raporturilor de serviciu ale polițiștilor;
- c) drepturi compensatorii, acordate pentru diminuarea sau eliminarea consecințelor riscurilor deosebite ale profesiei de polițist, precum și pentru compensarea obligațiilor, interdicțiilor, restrângerii unor drepturi sau libertăți și incompatibilităților impuse de profesia de polițist.

Drepturi generale

Art. 52. – Polițistul are următoarele drepturi generale:

- a) salariu lunar, acordat potrivit legislației privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice;
- b) ajutoare și alte drepturi bănești, ale căror quantumuri se stabilesc prin lege;
- c) concedii de odihnă, concedii de studii și învoiri plătite, concediu fără plată, acordate în condiții stabilite prin hotărâre a Guvernului;
- d) concedii medicale pentru incapacitate temporară de muncă – cauzată de boli obișnuite sau de accidente în afara serviciului, prevenirea îmbolnăvirilor și recuperarea capacității de muncă – exclusiv pentru situațiile rezultate ca urmare a unor accidente de muncă sau boli profesionale, acordate în condițiile legii;
- e) concedii medicale pentru maternitate, concedii medicale de risc maternal, concedii paternale, concedii pentru creșterea copilului și concedii medicale pentru îngrijirea copilului bolnav sau cu handicap, pentru afecțiuni intercurente, acordate în condițiile legii;
- f) dreptul la pensie stabilit potrivit legislației privind sistemul unitar de pensii publice.

Drepturi profesionale

Art. 53. – Polițistul are următoarele drepturi profesionale:

- a) drepturi de hrană, uniformă, echipament specific, însemne distinctive, insignă și documente de legitimare, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului.
- b) asistență medicală gratuită, asistență psihologică, servicii medicale, medicamente și dispozitive medicale, precum și bilete de odihnă, tratament și recuperare, în condiții stabilite prin hotărâre a Guvernului;
- c) tratament medical în străinătate, în cazul în care nu sunt posibilități de tratament în țară, pentru afecțiuni contractate în timpul exercitării profesiei, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului;
- d) locuință de intervenție, de serviciu, socială sau de protocol, după caz, în condițiile legii;
- e) indemnizații de instalare, de mutare, de delegare sau de detașare, precum și decontarea cheltuielilor de cazare, în condițiile stabilite prin lege;
- f) compensație lunară pentru chirie, în condițiile prevăzute de prezenta lege;
- g) decontarea cheltuielilor de transport în cazul deplasării în interesul serviciului, mutării în interesul serviciului în alte localități și, o dată pe an, pentru efectuarea concediului de odihnă, precum și în alte situații, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului;
- h) încadrarea activității în condiții deosebite, speciale sau alte condiții de muncă, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului;
- i) portul permanent al armamentului din dotare, în condițiile legii;

- j) păstrarea armamentului dobândit personal sau ca recompensă și după data încetării raporturilor de serviciu ale polițistului, în condițiile legii;
- k) conferirea de ordine și medalii, potrivit legii;
- l) cursuri sau programe de reconversie profesională, în condițiile prezentei legi;
- m) facilități pentru accesul la casele de odihnă, căminele, sanatoriile, bazele sportive, unitățile de pregătire și alte spații pentru odihnă și agrement, care aparțin sau sunt în administrarea MAI în condiții stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor.

Drepturi compensatorii

Art. 54. – Polițistul are următoarele drepturi compensatorii:

- a) asigurarea despăgubirilor de viață, sănătate și bunuri, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului;
- b) suportarea de către unitate a sumelor necesare asigurării asistenței juridice a polițistului, pentru fapte săvârșite de acesta în exercitarea, potrivit legii, a atribuțiilor de serviciu, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor;
- c) acordarea de protecție specială, în condițiile prevăzute de prezenta lege;
- d) acordarea unor drepturi familiei polițistului, în condițiile prevăzute de prezenta lege.

Decorarea polițiștilor

Art. 55. – (1) Pentru activitatea desfășurată în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale polițiștii sunt decorați cu Semnul onorific în Serviciul Patriei, potrivit legii.

(2) Polițiștii decorați cu Semnul onorific În Serviciul Patriei pentru 15, 20, respectiv 25 de ani de activitate desfășurată în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, la acordarea dreptului la pensie, beneficiază de un spor de 10%, 15%, respectiv 20% la cuantumul acesteia.

Compensația lunară pentru chirie

Art. 56. – (1) Polițistul beneficiază, la cerere, de dreptul la decontarea chiriei plătite pe baza unui contract de închiriere încheiat în condițiile legii, denumit în continuare compensație lunară pentru chirie, în cuantum de până la 50% din salariul de bază dar nu mai mult decât suma înscrisă în contractul de închiriere, dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- a) nu deține, în folosință gratuită sau în proprietate, nici el și nici soțul/ soția sa, o locuință situată în localitatea în care își are locul de muncă;
- b) nu i se poate asigura spațiu de locuit corespunzător, în conformitate cu prevederile art. 53 lit.d);
- c) nici el și nici soțul/ soția sa nu beneficiază de o formă de sprijin pentru folosirea/ închirierea/ achiziționarea/ construirea unui spațiu locativ;
- d) nu a achiziționat o locuință de serviciu în condițiile Legii nr.562/2004 privind autorizarea instituțiilor publice din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională de a vinde personalului propriu unele locuințe de serviciu pe care acestea le au în administrare, cu modificările și completările ulterioare;
- e) nu a înstrăinat o locuință situată în localitatea în care își are locul de muncă, ulterior ocupării acestui loc de muncă.

(2) Prin excepție de la prevederile alin.(1) lit.d), beneficiază de compensația lunară pentru chirie și polițistul mutat în interesul serviciului sau pentru protecția sa, ori împuternicit într-o funcție de conducere în altă localitate decât cea în care se află locuința achiziționată în condițiile Legii nr.562/2004.

(3) Procedura de acordare și sistare a compensației lunare pentru chirie se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Decontarea unor cheltuieli de transport

Art. 57. – Polițiștii care îndeplinesc condițiile prevăzute la art.56 alin. (1) și (2) și care nu solicită acordarea compensației lunare pentru chirie au dreptul la decontarea cheltuielilor de transport între localitatea în care își au domiciliul sau reședința și localitatea unde se află sediul unității, în limita

contravalorii a 7,5 litri carburant la suta de kilometri, pentru perioada în care au lucrat efectiv. Condițiile de decontare a cheltuielilor de transport se stabilesc prin hotărârea Guvernului prevăzută la art.53 lit.g).

Despăgubiri pentru degradarea îmbrăcăminte și bunurilor personale

Art. 58. – (1) Polițistului căruia, urmare îndeplinirii atribuțiilor de serviciu, i s-a degradat sau distrus îmbrăcăminte ori alte bunuri personale, are dreptul la despăgubiri corespunzătoare.

(2) Metodologia de acordare a despăgubirilor se reglementează prin ordin al ministrului administrației și internelor.

Indemnizație de întreținere

Art. 59. – (1) Soțul sau soția polițistului mutat în interesul serviciului în altă localitate, detașat ori împuternicit pe o funcție de conducere în altă localitate beneficiază de o indemnizație lunară de întreținere de până la 50% din salariul funcției de bază, în situația în care a fost încadrat/ încadrată în muncă, nu obține venituri din desfășurarea de activități independente autorizate, profesii liberale sau dividende și și-a întrerupt activitatea urmare mutării.

(2) Indemnizația lunară de întreținere se acordă persoanei prevăzute la alin. (1) până la o nouă angajare sau până la prestarea unei alte activități aducătoare de venituri de către aceasta, dar nu mai mult de 12 luni.

(3) De indemnizația lunară de întreținere și în condițiile prevăzute la alin. (2) beneficiază și soțul/ soția polițistului mutat în interesul serviciului în altă localitate, detașat ori împuternicit pe o funcție de conducere în altă localitate care era înscris/ înscrisă, în condițiile legii, ca șomer, dar numai după încetarea plății ajutorului de șomaj.

(4) Cuantumul indemnizației lunare de întreținere și condițiile de acordare și sistare se stabilesc prin ordin al ministrului administrației și internelor.

Protecția specială a polițistului și a familiei acestuia

Art. 60. - (1) Polițiștii, inclusiv cei cărora le-au încetat raporturile de serviciu, precum și familia acestora, au dreptul la protecție specială împotriva amenințărilor, violențelor sau a oricăror fapte care îi pun în pericol pe ei, familiile sau bunurile lor, manifestate ca urmare a îndeplinirii atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu acestea, constând în:

a) asigurarea pazei domiciliului sau a reședinței polițistului, precum și de protejare a deplasării acestuia;

b) instalarea unui sistem de alarmă la domiciliul sau la reședința polițistului;

c) supravegherea prin intermediul mijloacelor audio-video;

d) plasarea într-o reședință temporară.

(2) Măsurile prevăzute la alin. (1) se iau, cu acordul polițistului sau la solicitarea acestuia, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor.

(3) Fondurile bănești necesare pentru realizarea protecției speciale se asigură din bugetul de stat prin bugetul MAI.

Drepturi pentru familia polițistului și polițiștii pensionați

Art. 61. – (1) Familia polițistului și polițiștii pensionați beneficiază de asistență medicală gratuită, asistență psihologică, servicii medicale, medicamente și dispozitive medicale, în condiții stabilite prin hotărârea Guvernului prevăzută la art.53 lit.b).

(2) Persoanele prevăzute la alin.(1) au acces la casele de odihnă, sanatoriile, bazele sportive și alte spații pentru odihnă și agrement, care aparțin sau sunt în administrarea MAI, în condiții stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor.

Protecția familiei polițistului decedat

Art. 62. – (1) La decesul unui polițist, MAI acordă familiei acestuia sau persoanei care a suportat

cheltuielile ocazionate de deces, după caz, un ajutor suplimentar egal cu de 5 ori salariul funcției de bază avut.

(2) În cazul decesului polițistului în timpul și din cauza serviciului, se acordă, în condițiile alin.(1), un ajutor suplimentar egal cu de 10 ori salariul funcției de bază avut.

(3) Copiii polițistului decedat în timpul și din cauza serviciului pot fi înmatriculați, la cerere, la instituțiile de învățământ postliceale ale MAI, pe baza unui test de aptitudini și a rezultatelor la învățătura obținute în instituțiile civile de învățământ, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor.

Reconversia profesională

Art. 63. - (1) Polițiștii beneficiază, în primele 6 luni de la încetarea raporturilor de serviciu, de programe de reconversie profesională dacă la data încetării raporturilor de serviciu nu îndeplinesc condițiile de vârstă și vechime pentru a li se acorda dreptul la pensie, în condițiile prevederilor legale aplicabile privind asigurările sociale și pensiile și sunt apte de muncă, în următoarele cazuri:

a) când încetarea raporturilor de serviciu s-a dispus în condițiile prevăzute la art. 101 lit. e) în situația în care, urmare reorganizării MAI sau a unei structuri a acestuia ori a reducerii unor posturi de natura celui ocupat de polițist, postul acestuia se desființează;

b) când încetarea raporturilor de serviciu a avut loc în condițiile art. 100 lit. i) pentru neîndeplinirea de către polițist a condiției prevăzute la art.17 alin. (1) lit. e).

(2) Reconversia profesională a polițiștilor aflați în situațiile prevăzute la alin. (1) se asigură prin grija MAI, în colaborare cu Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, prin Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă și structurile sale teritoriale, pe baza protocoalelor încheiate în acest sens.

(3) Modul de organizare și desfășurare a programelor de reconversie profesională se stabilește prin ordin al ministrului administrației și internelor.

(4) În vederea reconversiei profesionale polițiștii pot urma gratuit cursuri de calificare, recalificare, perfecționare sau, după caz, alte forme de pregătire profesională, organizate de MAI și cursuri organizate de alte ministere, precum și de către instituții ori persoane juridice de drept privat autorizate, potrivit legii, în acest scop, cu suportarea cheltuielilor de către MAI.

(5) Contravaloarea cursurilor organizate în afara MAI în condițiile alin. (4) se suportă din bugetul acestuia, în limita a 3 salarii medii pe economie.

Programul de lucru

Art. 64. - (1) Durata timpului de muncă al polițistului este, de regulă, de 8 ore pe zi și 5 zile pe săptămână, stabilită astfel încât să se asigure continuitatea serviciului polițienesc și refacerea capacității de muncă, în condițiile prevăzute de lege.

(2) Durata maximă legală a timpului de muncă nu poate depăși 48 de ore pe săptămână, inclusiv orele suplimentare.

(3) Prin excepție, durata timpului de muncă, ce include și orele suplimentare, poate fi prelungită peste 48 de ore pe săptămână, cu condiția ca media orelor de muncă, calculată pe o perioadă de referință de 4 luni calendaristice, să nu depășească 48 de ore pe săptămână.

(5) Dacă interesele serviciului polițienesc o impun, acordarea zilelor de odihnă săptămânale ce se cuvin polițistului poate fi amânată, în mod excepțional, cel mult de două ori într-o lună.

(4) Programul de lucru, formele de organizare a acestuia și acordarea repausului săptămânal se stabilesc prin ordin al ministrului administrației și internelor.

Obligațiile polițistului

Art. 65. - Pentru asigurarea unei conduite corespunzătoare profesiei, polițistul este obligat:

a) să-și îndeplinească atribuțiile de serviciu;

b) să respecte jurământul de credință, să fie loial instituției din care face parte, să respecte principiile statului de drept și să apere valorile democrației;

c) să dovedească solicitudine și respect față de orice persoană, să își consacre activitatea

profesională îndeplinirii cu integritate, corectitudine și conștiinciozitate a îndatoririlor specifice serviciului public polițienesc, în limitele competențelor prevăzute de lege;

d) să își perfecționeze continuu nivelul pregătirii profesionale și să participe la formarea profesională continuă;

e) să fie disciplinat și să dovedească probitate profesională și morală în întreaga activitate;

f) să fie respectuos și corect față de șefi, colegi sau subordonați;

g) să acorde sprijin colegilor în executarea atribuțiilor de serviciu;

h) să informeze autoritățile abilitate cu privire la faptele de corupție săvârșite de alți polițiști, de care a luat cunoștință;

i) să respecte normele de etică și deontologie profesională;

j) să păstreze secretul profesional, precum și confidențialitatea datelor dobândite în timpul desfășurării activității, în condițiile legii, cu excepția cazurilor în care îndeplinirea sarcinilor de serviciu, nevoile justiției sau legea impun dezvăluirea acestora;

k) să asigure informarea corectă a cetățenilor, potrivit competențelor legal stabilite;

l) să nu abuzeze de calitatea oficială și să nu compromită, prin activitatea sa publică ori privată, prestigiul funcției sau al instituției din care face parte;

m) să nu exprime opinii sau preferințe politice la locul de muncă sau în public;

n) să înștiințeze, în scris, structura de resurse umane a unității din care face parte despre dobândirea calității procesuale de învinuit sau inculpat, precum și despre măsurile procesuale penale dispuse ori hotărârile penale pronunțate cu privire la persoana sa, în termen de 3 zile lucrătoare de la data informării sale oficiale.

Secțiunea a 2-a

Interdicții și restrângerea exercițiului unor drepturi și libertăți fundamentale

Interdicții

Art. 66. – Polițistului îi este interzis, în orice împrejurare:

a) să primească, să solicite, să accepte, direct sau indirect, ori să facă să i se promită, pentru sine sau pentru alții, în considerarea calității sale oficiale, sume de bani, daruri sau alte avantaje;

b) să rezolve cereri care nu sunt de competența sa ori care nu i-au fost repartizate de șefii ierarhici sau să intervină pentru soluționarea unor asemenea cereri;

c) să folosească forța, altfel decât în condițiile legii;

d) să provoace unei persoane suferințe fizice ori psihice cu scopul de a obține de la aceasta persoană sau de la o terță persoană informații sau mărturisiri, de a o pedepsi pentru un act pe care aceasta sau o terță persoană l-a comis ori este bănuită că l-a comis, de a o intimida sau de a face presiuni asupra ei ori asupra unei terțe persoane;

e) să colecteze sume de bani de la persoane fizice sau juridice;

f) să redacteze, să imprime sau să difuzeze materiale ori publicații cu caracter politic, imoral sau care instigă la indisciplină;

g) să aibă, direct sau prin intermediari, într-o unitate supusă controlului unității din care face parte, interese de natură să compromită imparțialitatea și independența acestuia;

h) să facă parte din partide politice, organizații cu caracter politic sau fundații ori asociații care funcționează pe lângă partidele politice, ori să desfășoare propagandă în favoarea acestora;

i) să candideze pentru o funcție de demnitate publică aleasă;

j) să exprime în public opinii contrare intereselor României;

k) să declare sau să participe la greve;

l) să participe la mitinguri, demonstrații, procesiuni sau alte întruniri cu caracter politic ori purtând asupra sa armamentul din dotare, uniforma de polițist ori alte însemne distinctive specifice profesiei;

m) să efectueze, direct sau prin persoane interpușe, activități de comerț ori să participe la administrarea sau conducerea unor societăți comerciale, cu excepția calității de acționar;

n) să desfășoare activități de natură să lezeze onoarea și demnitatea polițistului ori prestigiul

instituțional al MAI sau al unității din care face parte.

Exprimarea unor opinii și secretul profesional

Art. 67. - (1) Polițistul poate prezenta în public informații și date obținute în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau poate face comentarii referitoare la astfel de date și informații, dacă prin acestea nu este încălcat principiul prezumției de nevinovăție ori nu sunt lezate dreptul la propria imagine, demnitatea, viața intimă, familială ori privată a persoanei sau nu este prejudiciată finalizarea urmăririi penale într-o cauză aflată în curs de cercetare ori de judecare. Condițiile în care pot fi prezentate informații și datele menționate se stabilesc prin ordin al ministrului administrației și internelor.

(2) Polițiștii pot participa la emisiuni audiovizuale, cu excepția celor cu caracter politic.

(3) Datele și informațiile clasificate, potrivit legii, obținute de polițist în timpul exercitării atribuțiilor profesionale nu pot fi făcute publice pe o perioadă de 5 ani de la încetarea raporturilor sale de serviciu, dacă legea nu prevede altfel.

Exercitarea dreptului de asociere

Art. 68. - (1) Polițiștii se pot asocia și pot constitui asociații cu caracter profesional, umanitar, tehnico-științific, cultural, religios și sportiv-recreativ, fără a aduce atingere îndeplinirii atribuțiilor și îndatoririlor de serviciu.

(2) Polițiștii se pot asocia și pot constitui sindicate în condițiile legislației privind organizarea și funcționarea acestora.

Caracterul obligatoriu și permanent al serviciului polițienesc

Art. 69. - (1) Serviciul polițienesc are caracter permanent și obligatoriu.

(2) Polițistul este obligat să se prezinte la programul de lucru stabilit. În afara programului de lucru, în situații temeinic justificate, polițistul trebuie să se prezinte pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, cu compensarea timpului lucrat, potrivit legii, din dispoziția scrisă a șefului ierarhic.

(3) În situații de catastrofe, calamități sau tulburări de amploare ale ordinii și liniștii publice ori alte asemenea evenimente polițistul este obligat să se prezinte de îndată la unitatea din care face parte.

(4) La instituirea stării de urgență sau a stării de asediu ori în caz de mobilizare și de război polițistul va acționa conform legii.

(5) În cazul producerii unei situații din cele prevăzute la alin. (3) și (4), polițistul care se află într-o altă localitate se prezintă la cea mai apropiată unitate a MAI, informând superiorii săi despre aceasta.

SECȚIUNEA a 3-a

Incompatibilitățile polițistului

Incompatibilități privind calitatea de polițist

Art. 70. - (1) Calitatea de polițist este incompatibilă cu deținerea și/sau exercitarea oricărei alte funcții publice decât cea în care a fost numit, precum și a demnităților publice alese.

(2) Polițiștii nu pot deține alte funcții și nu pot desfășura alte activități, remunerate sau neremunerate, după cum urmează:

a) în cadrul autorităților sau instituțiilor publice;

b) în cadrul regiilor autonome, societăților comerciale ori în alte unități cu scop lucrativ din sectorul public;

c) în calitate de membru al unui grup de interes economic.

(3) Nu se află în situație de incompatibilitate în sensul prevederilor alin. (2) polițistul care:

a) este desemnat printr-un act administrativ, emis în condițiile legii, să reprezinte interesele statului în legătură cu activitățile desfășurate de operatorii economici cu capital ori patrimoniu integral sau majoritar de stat, în condițiile legii;

b) este desemnat printr-un act administrativ, emis în condițiile legii, să participe în calitate de reprezentant al autorității ori instituției publice în cadrul unor organisme sau organe colective de

conducere constituite în condițiile legii;

c) exercită un mandat de reprezentare, în condițiile expres prevăzute de lege;

d) este desemnat prin act administrativ pentru a face parte în calitate de manager sau membru în echipele de proiect cu finanțare externă nerambursabilă, cu excepția polițiștilor care exercită atribuții ca auditor sau atribuții de control asupra activității derulate în cadrul acestora și a polițiștilor care fac parte din echipa de proiect pentru care activitatea desfășurată în cadrul respectivei echipe generează o situație de conflict de interese cu funcția pe care o ocupă;

e) exercită funcții sau activități în domeniul didactic, al cercetării științifice, al creației literar-artistice;

f) exercită activități în cadrul unor organisme sau instituții internaționale pentru a căror desfășurare a intervenit suspendarea raportului de serviciu;

g) exercită o funcție de conducere în cadrul organizațiilor sindicale care reprezintă interesele polițiștilor pentru care polițistul este salarizat, pentru a căror exercitare a intervenit suspendarea raportului de serviciu;

h) exercită funcții în alte domenii de activitate din sectorul privat, care nu sunt în legătură directă sau indirectă cu atribuțiile exercitate ca polițist, potrivit fișei postului.

(4) Funcțiile și activitățile prevăzute la alin. (3) lit. e) și h) pot fi exercitate exclusiv în afara orelor programului de lucru al polițistului și fără a afecta îndeplinirea în bune condiții de către acesta a obligațiilor și îndatoririlor de serviciu.

(5) Polițiștii nu pot fi mandatați ai unor persoane în ceea ce privește efectuarea unor acte în legătură cu funcția pe care o exercită.

Incompatibilități privind raporturile ierarhice

Art. 71. - (1) Nu sunt permise raporturile ierarhice directe între polițiștii care sunt soți sau rude de gradul I.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul în care șeful ierarhic are calitatea de demnitar, funcționar public sau cadru militar.

(3) Polițistul care se află în una dintre situațiile prevăzute la alin. (1) sau (2) trebuie să solicite, în termen de 60 de zile, încetarea raporturilor ierarhice directe.

(4) Orice persoană poate sesiza existența situațiilor prevăzute la alin. (1) sau (2).

(5) Situațiile prevăzute la alin. (1) și (2) și neîndeplinirea obligației prevăzute la alin.(3) se constată de șeful ierarhic al polițistului, care dispune încetarea raporturilor ierarhice directe.

CAPITOLUL IV

MODIFICAREA, SUSPENDAREA ȘI ÎNCETAREA RAPORTURILOR DE SERVICIU

Secțiunea 1

Dispoziții comune

Competențe privind emiterea actelor administrative

Art. 72. – Emiterea actelor administrative privind nașterea, modificarea, suspendarea și încetarea raporturilor de serviciu ale polițiștilor se realizează, în condițiile legii, potrivit normelor de competență.

(2) Normele de competență, stabilite în condițiile legii, se prevăd prin ordin al ministrului administrației și internelor.

Dosarul personal al polițistului

Art. 73. – (1) Fiecare polițist are un dosar personal care cuprinde:

a) documentele de numire în funcție, documentele de atestare a studiilor și documentul privind depunerea jurământului de credință;

b) documentele privind evaluarea anuală a performanței profesionale individuale și a conduitei acestuia, avansările în funcții, grade sau categorii, recompensele acordate și sancțiunile aplicate,

ordonate cronologic și fără discontinuități;

c) declarația de avere și declarația de interese;

d) alte documente, stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor.

(2) Se interzice introducerea în dosarul personal al polițistului a oricăror documente referitoare la opiniile sale politice, sindicale, religioase sau de orice altă natură.

(3) Polițistul poate consulta documentele din dosarul personal și solicita eliberarea unor copii ale documentelor neclasificate, în condițiile legii.

Secțiunea a 2-a

Modificarea raporturilor de serviciu

Cazuri de modificare a raporturilor de serviciu

Art. 74. – Raportul de serviciu al polițistului se poate modifica prin:

a) delegare;

b) detașare;

c) mutare;

d) transfer;

e) împuternicire pe o funcție de conducere;

f) punere la dispoziție.

§.1 Delegarea

Condițiile delegării

Art. 75. – (1) Delegarea reprezintă exercitarea temporară de către polițist, în afara locului său de muncă, în interesul unității în care este încadrat sau ierarhic superioare, a unor activități corespunzătoare atribuțiilor de serviciu.

(2) Delegarea poate fi dispusă pentru o perioadă de cel mult 60 de zile într-un an calendaristic și se poate prelungi numai cu acordul scris al polițistului, pentru perioade succesive de 60 de zile calendaristice.

Drepturi pe perioada delegării

Art. 76. – Pe perioada delegării, polițistul își păstrează funcția și drepturile bănești corespunzătoare acesteia, având dreptul la plata cheltuielilor de transport și cazare, precum și la o indemnizație de delegare, în condițiile legii.

§.2 Detașarea

Condițiile detașării

Art. 77. – (1) Detașarea polițistului constă în schimbarea temporară a locului de muncă și exercitarea atribuțiilor în cadrul altor structuri din MAI, altei instituții ori autorități publice, la solicitarea acestora, precum și la instituții și organisme ale Uniunii Europene ca expert național. În mod excepțional și numai cu acordul scris al polițistului, prin detașare se poate schimba și felul muncii.

(2) Detașarea se poate dispune numai dacă pregătirea profesională a polițistului îi permite exercitarea atribuțiilor și responsabilităților funcției pe care urmează să fie detașat.

(3) Polițistul poate fi detașat pe o funcție inferioară, numai cu acordul său scris.

Durata detașării

Art. 78. – (1) Detașarea poate fi dispusă pentru o perioadă de cel mult 6 luni. Într-un an calendaristic, perioada de detașare se poate prelungi peste cele 6 luni numai cu acordul scris al polițistului.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), detașarea polițistilor, cu acordul lor, în cadrul unor

organe speciale din structura autorităților publice, ori la instituții sau organisme ale Uniunii Europene se face pe perioada stabilită prin dispozițiile legale în vigoare aplicabile situațiilor respective.

Drepturile polițistului detașat

Art. 79. – (1) Pe perioada detașării, polițiștii își păstrează calitatea dobândită și beneficiază de drepturile prevăzute de prezenta lege, de indemnizația de detașare acordată în condițiile legislației privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, precum și, în cazul detașării în altă localitate, de decontarea cheltuielilor de transport dus-întors, cel puțin o dată pe lună, și a cheltuielilor de cazare, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului aplicabilă personalului din instituțiile publice.

(2) În situația în care drepturile salariale prevăzute la alin. (1) sunt mai mici decât cele ce i s-ar cuveni pentru funcția în care este încadrat, polițistul poate opta pentru drepturile salariale corespunzătoare acesteia. În cazul în care polițistului detașat nu îi sunt acordate integral toate drepturile de care beneficiază de unitatea la care s-a dispus detașarea, acestea se acordă de unitatea care a dispus detașarea sau de MAI, după caz.

(3) Drepturile polițiștilor detașați la instituțiile sau organismele Uniunii Europene sunt cele stabilite potrivit reglementărilor aplicabile experților naționali detașați la organismele și instituțiile Uniunii Europene.

Drepturi la încetarea detașării

Art. 80. – La încetarea detașării, polițistul este reîncadrat în funcția pe care a ocupat-o anterior detașării. Dacă funcția deținută anterior nu este vacantă, polițistul este reîncadrat luând în considerare, succesiv, o funcție echivalentă în unitatea din care a fost detașat sau în una din unitățile MAI prevăzute la art. 140 alin. (1), având în vedere pregătirea profesională a polițistului, ori o funcție corespunzătoare gradului profesional deținut, în condițiile legii.

§. 3 Dispoziții comune privind delegarea, detașarea și mutarea în interesul serviciului

Situații privind refuzul modificării raporturilor de serviciu

Art. 81. – (1) Polițistul poate refuza delegarea sau detașarea dacă se află în una din următoarele situații:

- a) graviditate;
- b) își crește singur copilul minor;
- c) starea sănătății, dovedită cu certificat medical eliberat/ avizat de structurile medicale ale MAI, face contraindicată delegarea sau detașarea;
- d) este singurul întreținător de familie;

(2) Polițistul poate refuza delegare sau detașarea și dacă există motive temeinice pentru a considera că modificarea raporturilor de serviciu ar putea afecta situația familială a acestuia.

§. 4 Mutarea polițistului

Situații care determină mutarea polițistului

Art. 82. – (1) Polițistul poate fi mutat în aceeași unitate de poliție sau într-o altă unitate de poliție, aflată în aceeași localitate sau în altă localitate, în următoarele situații:

- a) în interesul serviciului, cu acordul său scris;
- b) la cererea polițistului;
- c) pentru protecția polițistului, în situațiile și condițiile prevăzute de legislația în domeniul securității și sănătății în muncă aplicabilă polițistului.

Mutarea temporară

Art. 83. – (1) Polițistul poate fi mutat temporar, pe o perioadă ce nu poate depăși 3 luni într-un an calendaristic, în interesul serviciului, fără acordul său, în aceeași unitate sau în altă unitate aflată în

aceeași localitate, pe o funcție vacantă sau temporar vacantă prevăzută cu cel puțin același coeficient de ierarhizare, corespunzătoare pregătirii profesionale.

(2) În cazul prevăzut la art.82 alin. (1) lit. a), atunci când este implicat un interes public, polițistul poate refuza mutarea în interesul serviciului numai dacă se află în una din situațiile prevăzute la art. 81.

(3) Mutarea temporară a polițistului și mutarea prevăzută la art.82 alin. (1) lit. c) nu afectează acordarea compensației lunare pentru chirie, dacă polițistul beneficia de aceasta sau îndeplinea condițiile pentru acordare.

Reglementări interne privind mutarea polițistului

Art. 84. – Procedura privind mutarea polițistului se stabilește prin ordin al ministrului administrației și internelor.

§. 5 Transferul polițistului

Condițiile transferului

Art. 85. - (1) Transferul reprezintă modalitatea de modificare a raportului de serviciu și are loc între MAI și alte autorități sau instituții publice.

(2) Transferul se poate face:

- a) în interesul serviciului, cu acordul polițistului;
- b) la cererea polițistului.

(3) Transferul se poate face numai într-o funcție pentru care sunt îndeplinite condițiile specifice prevăzute în fișa postului. Verificarea îndeplinirii condițiilor se face de către autoritatea sau instituția publică la care se realizează transferul.

§. 6 Împuternicirea pe o funcție de conducere

Condiții pentru împuternicire

Art. 86. – (1) Împuternicirea unui polițist pe o funcție de conducere se poate dispune dacă polițistul îndeplinește condițiile specifice de studii pentru ocuparea acesteia, nu se află sub efectul unei sancțiuni disciplinare și sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a) funcția de conducere este vacantă sau titularul acesteia se află în imposibilitate de a-și îndeplini atribuțiile de serviciu pe o perioadă mai mare de 30 zile calendaristice consecutive, cu excepția perioadei concediului de odihnă;
- b) funcția vacantă este funcție de polițist.

Perioada de împuternicire

Art. 87. – (1) Împuternicirea pe o funcție de conducere se poate dispune pentru o perioadă de până la 6 luni.

(2) Împuternicirea pe o funcție de conducere se poate prelungi peste perioada prevăzută la alin.(1), o singură dată, cu maxim 6 luni. În cazul funcțiilor de conducere vacante, prelungirea se poate dispune numai dacă în perioada de împuternicire s-a organizat concurs sau examen pentru ocuparea postului și postul nu a fost ocupat.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), împuternicirea pe o funcție de conducere se poate prelungi peste perioada prevăzută la alin.(1), până la:

- a) soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei, potrivit legii contenciosului administrativ, dacă polițistul contestă sancțiunile disciplinare aplicate, prevăzute la art. 111 alin. (1) lit. e) și f);
- b) încetarea motivului care a determinat vacantarea temporară a funcției.

Vechimea în funcții de conducere

Art. 88. – Perioada în care polițistul este împuternicit pe o funcție de conducere constituie vechime

în funcții de conducere.

§. 7 Punerea la dispoziție

Cazuri de punere la dispoziție

Art. 89. – (1) Polițistul aflat în activitate poate fi pus la dispoziția unității, atunci când:

a) prin reorganizarea unității, funcția ocupată de polițist a fost radiată:

i. și nu există posibilitatea numirii acestuia într-o funcție similară ori într-o funcție prevăzută cu un coeficient de ierarhizare egal sau inferior celui alocat funcției radiate, în cadrul aceleiași unități, sau pe astfel de funcții în cadrul altei unități, sau

ii. acesta nu își exprimă acordul pentru ocuparea unor astfel de funcții, sau

iii. astfel de funcții nu au fost identificate;

b) la încetarea suspendării raportului de serviciu, nu există posibilitatea numirii polițistului în funcția ocupată anterior suspendării sau într-o funcție corespunzătoare gradului profesional deținut și pregătirii sale profesionale;

c) în urma retrogradării din funcție cel mult până la nivelul de bază al gradului profesional deținut, în unitate nu există o funcție corespunzătoare vacantă;

d) a fost admisă cererea de reintegrare în funcția ocupată de polițist a unui alt polițist căruia i-a încetat raportul de serviciu nelegal sau pentru motive neîntemeiate;

e) a fost admisă cererea de suspendare a actului administrativ de aplicare a unei sancțiuni disciplinare din cele prevăzute la art. 111 alin. (1) lit. e) și f), ori de modificare sau încetare a raportului de serviciu și este necesară eliberarea funcției ocupate de polițist și repunerea în situația anterioară a polițistului care a ocupat-o;

f) în cazul retragerii sau, după caz, a neacordării de către autoritățile sau organismele competente a avizelor, autorizațiilor ori atestărilor necesare pentru exercitarea profesiei sau funcției.

(2) Punerea la dispoziție în situațiile prevăzute la alin.(1) se face pentru o perioadă de cel mult 3 luni. În cazuri excepționale, cu aprobarea ministrului administrației și internelor, perioada poate fi prelungită cu cel mult 3 luni.

(3) Polițistul față de care s-a pus în mișcare acțiunea penală este pus la dispoziția unității sau a altei unități din aceeași localitate, de la data când șeful unității a luat la cunoștință de dispoziția procurorului sau hotărârea instanței de judecată.

Obligații pe timpul punerii la dispoziție

Art. 90. – (1) Pe timpul punerii la dispoziție, polițistul îndeplinește acele sarcini și atribuții de serviciu stabilite prin dispoziție scrisă a șefului unității.

(2) În cazul polițiștilor prevăzuți la art. 89. alin.(3), se stabilesc sarcini și atribuții de serviciu care nu sunt de natură a împiedica buna desfășurare a procesului penal.

Drepturi pe timpul punerii la dispoziție

Art. 91. – (1) Pe timpul punerii la dispoziție, în situațiile prevăzute la art. 89. alin.(1), polițistul beneficiază de salariul funcției de bază avut, cu excepția salariului de comandă, precum și de celelalte drepturi salariale avute, de celelalte drepturi prevăzute în prezenta lege și, după caz, de alte drepturi specifice determinate de noile sarcini și atribuții de serviciu.

(2) Polițistul prevăzut la alin. (1) poate participa, în condițiile legii, la concurs sau examen pentru ocuparea unei funcții vacante.

(3) Pe timpul punerii la dispoziție, în situația prevăzută la art. 89. alin.(3), polițistul beneficiază de salariul funcției de bază minim corespunzător gradului profesional deținut, de salariul gradului profesional, de gradațiile convenite, precum și de celelalte drepturi prevăzute în prezenta lege.

Secțiunea a 3-a

Suspendarea raporturilor de serviciu

Efectele suspendării

Art. 92. – Suspendarea raporturilor de serviciu are ca efect suspendarea îndeplinirii atribuțiilor de către polițist în unitatea în care ocupa o funcție și poate interveni de drept sau la inițiativa polițistului.

Suspendarea de drept

Art. 93. – Raportul de serviciu al polițistului se suspendă de drept în următoarele situații:

- a) este trimis în judecată, arestat preventiv ori arestat la domiciliu;
- b) împotriva sa a fost stabilită, în condițiile Codului de procedură penală, obligația de a nu exercita profesia în exercitarea căreia a săvârșit fapta;
- c) îndeplinește o funcție de conducere salarizată în cadrul organizațiilor sindicale, constituite potrivit legii;
- d) este dispărut, iar dispariția a fost constatată prin hotărâre judecătorească irevocabilă;
- e) a fost instituită carantina, în condițiile legii;
- f) forță majoră;
- g) în alte cazuri expres prevăzute de lege.

Suspendarea la inițiativa polițistului

Art. 94. – (1) Raportul de serviciu al polițistului se poate suspenda, la inițiativa sa, în următoarele situații:

- a) pentru efectuarea concediului de creștere a copilului în vârstă de până la un an sau, după caz, 2 ani ori, în cazul copilului cu handicap, până la împlinirea vârstei de 3 ani sau, după caz, 7 ani, potrivit legii;
- b) pentru efectuarea concediului de îngrijire a copilului bolnav în vârstă de până la 7 ani sau în cazul copilului cu handicap pentru afecțiuni intercurrente, până la împlinirea vârstei de 18 ani, potrivit legii;
- c) pe perioada studiilor, în cazul agenților de poliție înmatriculați la Academie;
- d) pentru desfășurarea unei activități în cadrul unor organisme sau instituții internaționale.

(2) Raportul de serviciu se poate suspenda la cererea motivată a polițistului, pentru un interes personal legitim, în alte cazuri decât cele prevăzute la alin. (1), pe o perioadă cuprinsă între o lună și 3 ani.

(3) Cererea de suspendare a raportului de serviciu se face în scris, cu cel puțin 15 zile calendaristice înainte de data când se solicită suspendarea.

Modificarea raportului de serviciu suspendat

Art. 95. – (1) Pe durata suspendării, raportul de serviciu al polițistului nu se poate modifica și nu poate înceta decât cu acordul acestuia.

(2) Prin excepție de la alin. (1), pe perioada suspendării, raportul de serviciu al polițistului:

- a) se modifică, prin numirea într-o funcție vacantă corespunzătoare gradului profesional și pregătirii sale profesionale, la reluarea activității, atunci când funcția deținută a fost desființată ca urmare a reorganizării unității;
- b) încetează, atunci când intervine una din situațiile de încetare a raporturilor de serviciu, prevăzute la art.100 lit.i) și art.101 lit.b).

Drepturi și obligații în caz de suspendare

Art. 96. – (1) Pe perioada suspendării raportului de serviciu, se suspendă plata drepturilor de natură salarială, polițistul beneficiind de:

- a) dreptul de folosință a locuinței de serviciu;
- b) dreptul la suma necesară asigurării asistenței juridice, prevăzut la art. 54 lit. b);

c) dreptul la compensația lunară pentru chirie, atunci când se află în una din situațiile prevăzute la art. 93 lit. d) - f) și art.94 alin.(1) lit.a) – c);

d) drepturile prevăzute expres de lege pentru situația care a determinat suspendarea.

(2) Pe perioada suspendării raportului de serviciu, polițistului îi sunt opozabile obligațiile, interdicțiile și incompatibilitățile specifice profesiei de polițist prevăzute la art.65 lit. b), i), j), l) - n), art. 66 lit.a) - d), f) – l) și n), art. 67 și art. 70.

Încetarea suspendării

Art. 97. – (1) La data încetării motivelor prevăzute la art.93 lit.a) - d), art.94 alin.(1) lit.a, b și d) și a situației care constituie interes legitim personal, polițistul este obligat să informeze în scris unitatea din care face parte despre acest fapt.

(2) În termen de cel mult 15 zile calendaristice de la data primirii informării, potrivit alin.(1), șeful unității are obligația să asigure polițistului condițiile necesare reluării activității.

Constatarea și aprobarea suspendării

Art. 98. – (1) Suspendarea raportului de serviciu se constată, în cazurile prevăzute la art.93 și art.94 alin.(1). respectiv se aprobă, în cazul prevăzut la art.94 alin. (2), prin act administrativ.

(2) Încetarea suspendării raportului de serviciu și reluarea activității se dispune prin act administrativ.

Secțiunea a 4-a

Încetarea raporturilor de serviciu ale polițiștilor

Modalități de încetare a raporturilor de serviciu

Art. 99. – Încetarea raporturilor de serviciu ale polițistului intervine:

- a) de drept;
- b) la inițiativa MAI;
- c) prin demisie.

Încetarea de drept

Art. 100. – Încetarea de drept a raporturilor de serviciu are loc în următoarele cazuri:

- a) decesul polițistului;
- b) rămânerea irevocabilă a hotărârii judecătorești de declarare a morții polițistului;
- c) constatarea pierderii capacității totale de muncă, în condițiile legii;
- d) împlinirea vârstei și a celorlalte condiții necesare pensionării în sistemul public de pensii pentru instituțiile din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale;
- e) numirea într-o altă funcție publică;
- f) rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești prin care s-a dispus interzicerea exercitării profesiei sau funcției, ca măsură de siguranță ori ca pedeapsă complementară;
- g) rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare pentru infracțiuni săvârșite cu intenție;
- h) rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești prin care s-a dispus executarea pedepsei închisorii pentru infracțiuni săvârșite din culpă;
- i) constatarea neîndeplinirii uneia dintre condițiile prevăzute la art. 17 alin. (1) lit. a)-d), g)-l) sau pierderii aptitudinilor medicale ori psihologice;
- j) expirarea termenului prevăzut de lege, în cazul în care s-a constatat existența unui motiv legal de incompatibilitate, iar polițistul nu a acționat pentru încetarea acestuia;

Încetarea la inițiativa MAI

Art. 101. – Încetarea raporturilor de serviciu la inițiativa MAI se dispune în următoarele cazuri:

- a) când s-a aplicat sancțiunea disciplinară a destituirii din poliție;

b) când s-a stabilit că a fost încadrat în mod fraudulos în poliție, chiar dacă această situație a fost depistată ulterior;

c) la acordarea calificativului „Nesatisfăcător”, de două ori consecutiv;

d) când nu a promovat examenul de definitivare în profesie, exceptând situația în care polițistul și-a dat acordul pentru accederea în corpul agenților de poliție în condițiile prezentei legi;

e) la împlinirea perioadei de punere la dispoziție potrivit art.89 alin.(2), când, în situațiile prevăzute la art.89 alin.(1), nu sunt posibilități pentru ca polițistul să fie încadrat, în aceeași unitate sau în alte unități, într-o funcție vacantă similară corespunzătoare gradului profesional și pregătirii sale profesionale, precum și atunci când polițistul nu își dă acordul pentru ocuparea unei astfel de funcții și nici pentru ocuparea unei funcții vacante prevăzute cu un coeficient de ierarhizare inferior celei deținute corespunzătoare gradului profesional și pregătirii sale profesionale;

f) când averea polițistului a fost declarată, în total sau în parte, nejustificată, prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, potrivit legii;

Încetarea prin demisie

Art. 102. – (1) Raporturile de serviciu pot înceta prin demisie, după împlinirea termenului de preaviz, cu obligația polițistului de a notifica această intenție, în scris, conducătorului unității în care este încadrat.

(2) Termenul de preaviz este de până la 30 de zile calendaristice pentru funcțiile de execuție și de până la 60 de zile calendaristice pentru funcțiile de conducere.

(3) Prin acordul părților se poate renunța sau reduce termenul de preaviz.

(4) Prin excepție de la prevederile alin.(1), raporturile de serviciu ale polițiștilor nu pot înceta prin demisie la instituirea stării de urgență sau a stării de asediu ori în caz de mobilizare și de război, precum și pe timpul executării misiunilor în afara teritoriului statului român.

Cazuri de încetare pentru motive imputabile

Art. 103. – Cazurile prevăzute la art.100 lit.f) – j), cu excepția încetării raporturilor de serviciu ca urmare a pierderii aptitudinilor medicale ori psihologice, și la art.101 lit.a) – d) și f) sunt considerate cazuri de încetare a raporturilor de serviciu pentru motive imputabile polițistului.

Comunicarea și efectele actelor administrative

Art. 104. – (1) Încetarea raporturilor de serviciu în condițiile art.100 și art.101 se comunică polițistului în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data emiterii actului administrativ.

(2) Efectele actului administrativ de încetare a raportului de serviciu se produc:

a) la data producerii sau, după caz, constatării evenimentului/ situației care a determinat încetarea raportului de serviciu, pentru cazurile prevăzute la art.100.

b) la data când a fost comunicat polițistului, în celelalte situații prevăzute la art. 101.

Obligații la încetarea raporturilor de serviciu

Art. 105. – La încetarea raporturilor de serviciu, polițistul este obligat ca în termen de 15 zile să se prezinte la centrul militar pe raza căruia domiciliază, pentru a fi luat în evidență ca rezervist cu specialitatea „poliție” și gradul militar echivalent gradului profesional avut la data respectivă în grupa de evidență a MAI.

(2) Polițiștii care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, au desfășurat activități de monitorizare și control cu privire la societăți comerciale sau alte unități cu scop lucrativ de natura celor prevăzute la art.70 alin. (2) lit. b) și c) nu pot să-și desfășoare activitatea și nu pot acorda consultanță de specialitate la aceste societăți timp de 3 ani după încetarea raporturilor de serviciu.

Secțiunea a 5-a Dispoziții comune

Obligații la suspendarea și încetarea raporturilor de serviciu

Art.106. – (1) În situațiile de suspendare a raporturilor de serviciu prevăzute la art. 93 lit. a) - c) și, după caz, lit. g) și la art. 94 alin. (1), polițistul este obligat să predea armamentul și insigna.

(2) Predarea bunurilor prevăzute la alin.(1) și a legitimației de serviciu operează și în cazul încetării raporturilor de serviciu, cu excepția situației în care păstrarea armamentului este permisă de prezenta lege.

Repunerea în drepturile anterioare

Art.107. – În cazul în care s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală ori achitarea, precum și în cazul încetării urmăririi penale ori a procesului penal, polițistul va fi repus în toate drepturile anterioare, inclusiv compensarea celor de care a fost privat pe perioada punerii la dispoziție și suspendării din funcție.

CAPITOLUL V RECOMPENSE, RĂSPUNDEREA JURIDICĂ ȘI SANCTIUNI

Secțiunea 1 Recompense

Recompense morale sau materiale

Art. 108. – (1) Pentru îndeplinirea exemplară a atribuțiilor de serviciu polițiștilor li se pot acorda recompense morale sau materiale, în condiții stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor, după cum urmează:

- a) ridicarea unei sancțiuni disciplinare;
- b) felicitări;
- c) mulțumiri scrise;
- d) însemne onorifice, diplome de merit și distincții;
- e) ordine, decorații și medalii, în condițiile legii;
- f) titluri de onoare, în condițiile legii;
- g) înscrierea, la absolvire, pe placa de onoare a instituțiilor de formare profesională inițială ale MAI a gradului profesional, numelui și prenumelui șefilor de promoție;
- h) arme albe sau arme de foc, în condițiile legii;
- i) premii în bani sau obiecte.

(2) Pentru acțiuni deosebite care determină aducerea de venituri la bugetul de stat sau la bugetele locale, recuperarea unor cheltuieli nelegale sau neeconomicoase care au afectat bugetul MAI sau, după caz, preîntâmpinarea fraudării bugetului de stat, a bugetelor locale ori a bugetului MAI, polițistul poate fi recompensat cu până la 5% din cuantumul acestora, dar nu mai mult decât venitul său brut anual, în condiții stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor.

(3) Pentru merite excepționale în atingerea unor obiective deosebite în activitatea de poliție, polițistul poate fi avansat în gradul profesional următor, înaintea îndeplinirii stagiului minim, dacă sunt îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute la art.35 lit.b) și e) și următoarele condiții:

- a) jumătate din stagiul minim în gradul profesional deținut este împlinit sau se împlinește în cursul anului calendaristic respectiv;
- b) polițistul nu este sub efectul unei sancțiuni disciplinare;
- c) polițistul nu este pus la dispoziție pentru motivul prevăzut la art. 89 alin. (3);
- d) raportul de serviciu al polițistului nu este suspendat.

Secțiunea a 2-a Răspunderea juridică și sancțiuni disciplinare

§. 1 Dispoziții generale

Formele răspunderii juridice

Art. 109. – (1) Încălcarea de către polițist, cu vinovăție, a îndatoririlor de serviciu sau a normelor de etică și deontologie profesională angajează răspunderea sa disciplinară, materială, civilă, contravențională sau penală, după caz.

(2) Este absolvit de orice răspundere polițistul care, prin exercitarea atribuțiilor de serviciu, în limitele legii și cu respectarea procedurilor de intervenție aprobate potrivit competențelor, a cauzat suferințe sau vătămări unor persoane ori a adus prejudicii patrimoniului acestora ori bunurilor persoanelor juridice de drept public sau privat.

§. 2 Răspunderea disciplinară

Abateri disciplinare

Art. 110. – (1) Constituie abateri disciplinare, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni, următoarele fapte săvârșite de polițist, comise cu vinovăție:

- a) neexecutarea atribuțiilor de serviciu ori a dispozițiilor legale ale șefilor ierarhici, executarea acestora cu încălcarea legii ori darea sau executarea unor dispoziții nelegale;
- b) neglijența manifestată în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu sau a dispozițiilor primite de la șefii ierarhici sau de la autoritățile anume abilitate de lege;
- c) întârzierea repetată sau nejustificată a soluționării lucrărilor, ori soluționarea necorespunzătoare a acestora;
- d) absența nemotivată de la serviciu;
- e) nerespectarea în mod repetat a programului de lucru;
- f) încălcarea normelor privind confidențialitatea activității desfășurate;
- g) încălcarea normelor de etică și deontologie ale polițistului;
- h) nerespectarea prevederilor prezentei legi referitoare la obligații, interdicții, restrângerea exercițiului unor drepturi și libertăți fundamentale;
- i) nerespectarea prevederilor jurământului de credință;
- j) imixtiunea ilegală în activitatea altui polițist;
- k) intervenția pentru influențarea soluționării unor cereri ilegale ori împiedicarea soluționării unor cereri legale privind satisfacerea intereselor oricărei persoane.

Sancțiunile disciplinare

Art. 111. - (1) Sancțiunile disciplinare care pot fi aplicate polițistului sunt:

- a) mustrare scrisă;
- b) diminuarea drepturilor salariale pentru funcția îndeplinită cu 5-20% pe o perioadă de 1-3 luni;
- c) amânarea avansării în grade profesionale, pe o perioadă de la 1 la 2 ani;
- d) amânarea promovării în funcții superioare, pe o perioadă de la 1 la 3 ani;
- e) retrogradarea din funcție cel mult până la nivelul de bază al gradului profesional deținut;
- f) destituirea din poliție.

(2) Aplicarea sancțiunii disciplinare prevăzută la alin. (1) lit. e) poate fi dispusă inclusiv prin numirea într-o funcție de conducere de nivel inferior, dacă prin aceasta sunt respectate celelalte cerințe specifice de ocupare prevăzute în fișa postului.

(3) Sancțiunile disciplinare aplicate polițiștilor se radiază de drept astfel:

- a) la împlinirea termenului de 6 luni de la aplicarea sancțiunii prevăzute la alin. (1) lit. a);
- b) la expirarea perioadei pentru care au fost aplicate sancțiunile prevăzute la alin. (1) lit. b) – d);

c) la împlinirea termenului de 2 ani de la data aplicării sancțiunii prevăzute la alin. (1) lit. e).

Cercetarea prealabilă

Art. 112. – (1) Stabilirea și aplicarea sancțiunilor disciplinare se face, numai după efectuarea cercetării prealabile.

(2) Cercetarea prealabilă se realizează numai de ofițeri de poliție cu studii juridice:

- a) desemnați de șeful unității din care face parte polițistul cercetat, sau
- b) din cadrul structurilor cu competențe de control, desemnați de șefii ierarhici ai șefului unității din care face parte polițistul cercetat.

Consiliile de disciplină

Art.113. – (1) În urma efectuării cercetării prealabile, șeful unității poate dispune una dintre următoarele măsuri:

- a) clasarea materialelor în cazul constatării inexistenței faptelor imputate și a nevinovăției polițistului cercetat;
- b) aplicarea sancțiunii disciplinare „mustrare scrisă”;
- c) constituirea consiliului de disciplină pentru analizarea limitelor răspunderii disciplinare.

(2) Consiliul de disciplină este un organism colectiv, cu rol consultativ, care formulează propuneri privind răspunderea disciplinară a polițistului cercetat.

(3) Activitatea consiliului de disciplină se finalizează printr-o încheiere, care, împreună cu dosarul de cercetare prealabilă, se prezintă șefului unității.

(4) Lucrările consiliului de disciplină nu sunt publice și se consemnează în procese-verbale de ședință.

Regulile procedurii disciplinare

Art. 114. – (1) Polițistul cercetat are dreptul să cunoască în întregime actele cercetării și să solicite, în condițiile legii, copii ale documentelor neclasificate pentru a le utiliza în scopul fundamentării apărării sale.

(2) Ascultarea polițistului cercetat și consemnarea susținerilor sale sunt obligatorii.

(3) Pe parcursul cercetării prealabile, precum și în fața consiliilor de disciplină, polițistul are dreptul să fie asistat, la cerere, de un alt polițist.

(4) Drepturile prevăzute la alin.(3) se exercită, în toate cazurile, cu respectarea normelor privind protecția informațiilor clasificate.

(5) În cazul în care pe parcursul procedurii disciplinare rezultă date și indicii că au fost săvârșite fapte prevăzute de legea penală sunt sesizate organele judiciare competente. În acest caz, procedura disciplinară se suspendă până la soluționarea definitivă a cauzei.

(6) Pe perioada procedurii disciplinare, în situația în care polițistul a săvârșit o abatere disciplinară ce poate influența cercetarea, șeful unității are obligația de a interzice accesul acestuia la documentele care pot influența cercetarea, fără ca prin aceasta să fie afectat dreptul la apărare.

Individualizarea sancțiunii disciplinare

Art. 115. – La stabilirea și aplicarea sancțiunii disciplinare se va ține seama, cumulativ, de:

- a) conduita profesională a polițistului;
- b) modul de îndeplinire a atribuțiilor de serviciu;
- b) cauzele și gravitatea abaterii disciplinare;
- c) împrejurările în care abaterea a fost săvârșită;
- d) gradul de vinovăție și consecințele abaterii;
- e) preocuparea pentru înlăturarea consecințelor faptei comise;
- f) existența antecedentelor disciplinare ale polițistului, care nu au fost radiate, anulate sau ridicate ca recompensă, în condițiile legii.

Aplicarea sancțiunilor disciplinare

Art. 116. – (1) Aplicarea sancțiunilor disciplinare se face potrivit normelor de competență.

(2) Aplicarea sancțiunilor disciplinare se face la propunerea consiliului de disciplină, cu excepția muștrării scrise, pentru care nu este necesară propunerea consiliului de disciplină. Șeful unității poate aplica o altă sancțiune disciplinară decât cea propusă de consiliul de disciplină, cu obligația de a motiva în scris această decizie.

(3) Pentru aceeași abatere nu se poate aplica decât o singură sancțiune disciplinară.

Termene de aplicare a sancțiunii disciplinare

Art.117. – (1) Sancțiunile disciplinare se aplică în termen de cel mult un an de la data luării la cunoștință despre comiterea faptei care poate constitui abatere disciplinară, dar nu mai târziu de 2 ani de la data săvârșirii acesteia. Termenul de 1 an este termen de prescripție, iar termenul de 2 ani este termen de decădere.

(2) Termenul de 1 an pentru aplicarea sancțiunii disciplinare se suspendă în următoarele situații:

a) până la data luării la cunoștință de către șeful unității de actul prin care s-a dispus neînceperea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire penală ori încetarea urmăririi penale, achitarea sau încetarea procesului penal, în cazul în care fapta polițistului întrunește atât elementele constitutive ale unei abateri disciplinare, cât și ale unei fapte prevăzute de legea penală;

b) până la reluarea activității polițistului aflat în concedii sau învoiri plătite, în condițiile legii, în misiuni ori ale cărui raporturi de serviciu sunt suspendate.

Contestarea sancțiunilor disciplinare

Art. 118. – Sancțiunile disciplinare aplicate pot fi contestate în condițiile legii contenciosului administrativ.

Reglementarea internă a răspunderii disciplinare

Art. 119. – Constituirea, organizarea și funcționarea consiliilor de disciplină și procedura disciplinară se stabilesc prin ordin al ministrului administrației și internelor.

§. 2 Răspunderea materială

Răspunderea materială

Art. 120. – (1) Polițistul răspunde material pentru pagubele produse unității din care face parte sau patrimoniului MAI, potrivit legislației aplicabile personalului militar din MAI, dacă acestea sunt rezultatul săvârșirii unor abateri disciplinare.

(2) Polițistul nu răspunde de pagubele cauzate patrimoniului unității dacă acestea sunt consecința unei acțiuni desfășurate în limitele legii.

CAPITOLUL VI CORPUL NAȚIONAL AL POLIȚIȘTILOR

Scopul, organizarea și funcționarea

Art. 121. – (1) În cadrul MAI funcționează Corpul Național al Polițiștilor, persoană juridică de drept public, denumit în continuare CNP, cu sediul în municipiul București, reprezentând organizația profesională, autonomă, apolitică și nonprofit a polițiștilor.

(2) CNP este constituit și își exercită atribuțiile în scopul promovării intereselor profesionale, sociale, culturale și sportive ale membrilor săi, prevăzute de legislația în domeniu, precum și al apărării drepturilor legitime ale acestora.

(3) Organizarea și funcționarea CNP se realizează pe principiile teritorialității, eligibilității, mutualității și ierarhiei organelor de conducere, pe departamente și organizații teritoriale.

Organe de conducere și control

Art. 122. – (1) Organele de conducere și control ale CNP sunt:

a) deliberative: adunarea generală la nivelul organizațiilor teritoriale, consiliul la departamente, consiliul național și congresul la nivel național;

b) executive: la nivel teritorial sunt consiliul teritorial și președintele consiliului teritorial, la nivelul departamentelor sunt biroul executiv al consiliului și președintele consiliului, iar la nivel central Biroul Executiv Central și președintele CNP;

c) de control: comisia de cenzori;

(2) Organele de conducere și control ale CNP se aleg din 5 în 5 ani și reprezintă, în mod proporțional, toate categoriile de polițiști.

Comisii de specialitate

Art. 123. – La nivelul Consiliului național al CNP se aleg următoarele comisii de specialitate cu activitate permanentă:

a) comisia pentru resurse umane, perfecționarea pregătirii și probleme sociale;

b) comisia de buget-finanțe;

c) comisia juridică și de disciplină.

Desfășurarea activității în cadrul CNP

Art. 124. – Pe durata mandatului, polițiștii aleși în organele de conducere executive, de la nivel central, și în comisiile de specialitate se detașează la CNP, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor.

Atribuții

Art. 125. – Prin organele sale de conducere, CNP exercită următoarele atribuții:

a) întreprinde măsuri pentru asigurarea integrității morale și profesionale a polițiștilor, precum și a unei activități eficiente a acestora;

b) oferă consultanță la elaborarea propunerilor de acte normative care se referă la activitatea poliției sau la statutul polițistului;

c) la cerere, reprezintă interesele polițiștilor față de care a fost declanșată procedura cercetării prealabile sau care sunt cercetați de consiliile de disciplină;

d) la cerere, reprezintă interesele polițiștilor împotriva cărora au fost dispuse sancțiuni disciplinare;

e) promovează pe plan extern relații cu organizații și instituții profesionale similare;

f) ține și actualizează permanent evidența membrilor săi;

g) întreprinde măsuri pentru asigurarea integrității morale și profesionale a polițiștilor, creșterea nivelului de pregătire și eficienței activității acestora;

h) formulează propuneri de perfecționare a legii privind statutul polițistului, a Codului de etică și deontologie profesională a polițistului și desfășoară activități privind popularizarea reglementărilor statutare;

i) formulează puncte de vedere și emite, după caz, avize consultative în legătură cu problemele profesionale ale polițiștilor;

j) coordonează activitatea organizațiilor teritoriale și departamentelor, promovează interesele și drepturile polițiștilor și organizației profesionale, stabilite în condițiile legislației în vigoare;

k) organizează și desfășoară activități profesionale, științifice, culturale, sportive, educative și prestează servicii în domeniul de activitate specific, în condițiile legii;

l) împreună cu structurile MAI care au încadrat polițiști, reprezintă profesia de polițist în raporturile cu organisme guvernamentale, foruri profesionale și științifice, instituții publice, precum și cu alte persoane juridice și fizice;

m) participă la activitățile desfășurate în legătură cu cariera polițiștilor.

Venituri

Art. 126. – (1) Veniturile CNP se constituie din:

- a) taxa de înscriere, cotizații lunare ale membrilor, alte venituri realizate din manifestări științifice, culturale și sportive, precum și din drepturi editoriale;
- b) resurse obținute de la bugetul de stat și/ sau bugetele locale;
- c) donații și sponsorizări din partea unor persoane fizice sau juridice, din țara ori din străinătate, în condițiile legii și ale normelor instituite de ministrul administrației și internelor;
- d) chirii, dobânzi și orice alte surse legale.

(2) Consiliile teritoriale virează periodic CNP o cotă-parte din veniturile încasate, în condițiile stabilite prin regulament.

(3) Fondurile bănești obținute în condițiile alin. (1) pot fi utilizate pentru perfecționarea pregătirii profesionale, acordarea de burse, sprijin financiar și ajutoare, cotă-parte a cheltuielilor la proiectele cu finanțare externă, crearea unor instituții cu scop științific, investiții legate de dotarea cu mijloace adecvate activităților CNP, cheltuieli administrativ-gospodărești, asistența juridică a membrilor, cumpărarea și administrarea unor hoteluri, case de odihnă și cluburi ale polițiștilor și pentru fondul de salarii destinat personalului ales din Biroul Executiv Central și comisiile de specialitate, precum și din aparatul tehnico-administrativ propriu.

Regulamentul de organizare și funcționare

Art. 127. – Modul de utilizare a veniturilor prevăzute la art. 126 alin. (1) lit. b), organizarea și funcționarea CNP, a organelor de conducere și control, atribuțiile acestora, drepturile și obligațiile membrilor precum și patrimoniul, se stabilesc, în condițiile prezentei legi, prin Regulamentul de organizare și funcționare aprobat prin hotărâre a Guvernului.

CAPITOLUL VII DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Recunoașterea statutului profesional

Art. 128. – (1) Persoanele care au dobândit statutul de polițist, în condițiile Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, care la data intrării în vigoare a prezentei legi sunt încadrați în alte unități decât cele prevăzute la art. 140 alin. (1), își păstrează statutul de polițist.

(2) Polițiștii prevăzuți la alin. (1) pot ocupa exclusiv posturile în care erau încadrați la data intrării în vigoare a prezentei legi, precum și posturi corespunzătoare funcțiilor din categoria celor prevăzute la art. 140 alin. (1). În perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a prezentei legi și data primei modificări, ori a încetării raportului de serviciu al polițiștilor respectivi, aceștia pot promova în funcție exclusiv pe postul ocupat.

Transformarea unor funcții

Art. 129. – Funcțiile în care polițiștii prevăzuți la art.128 sunt încadrați, rămase vacante prin modificarea sau încetarea raporturilor de serviciu ale acestora după intrarea în vigoare a prezentei legi, se transformă, în condițiile legii, în funcții publice generale sau, după caz, funcții contractuale.

Recunoașterea studiilor superioare

Art. 130. – (1) Agenții de poliție care la data intrării în vigoare a prezentei legi sunt absolvenți sau urmează să aprobe o instituție de învățământ superior, cu diplomă de licență, pot accede în corpul ofițerilor de poliție.

(2) Accederea în corpul ofițerilor de poliție se realizează pe o perioadă de tranziție de 4 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, de către agenții de poliție care au dobândit o specialitate corespunzătoare cerințelor postului, în urma promovării unui concurs, organizat în condiții stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor.

Recunoașterea unor drepturi ale polițiștilor decorați

Art. 131. – Polițiștii decorați cu Ordinul Meritul Militar și Semnul Onorific În Serviciul Armatei, respectiv În Serviciul Patriei, anterior intrării în vigoare a prezentei legi, își păstrează toate drepturile dobândite anterior intrării în vigoare a prezentei legi.

Situația unor raporturi de serviciu

Art. 132. – Situația raporturilor de serviciu ale polițiștilor care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, sunt puși la dispoziție pentru motivele prevăzute la art. 65 alin. (2) din Legea nr.360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, se soluționează prin emiterea unui act administrativ privind constatarea suspendării de drept a raporturilor de serviciu, dacă sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 93 lit. a) sau b), începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi.

Aplicarea unor condiții de studii

Art. 133. – Condiția prevăzută la art.35 alin.(1) lit.d) se aplică și polițiștilor care au gradul profesional de chestor de poliție, chestor principal de poliție și chestor-șef de poliție, pentru avansarea la gradul următor începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi.

Aplicarea unor prevederi privind suspendarea raporturilor de serviciu

Art. 134. – Prevederile art.93 lit.a), referitoare la suspendarea raporturilor de serviciu în situația în care s-a dispus arestul la domiciliu, se aplică de la data intrării în vigoare a Legii de punere în aplicare a Codului de procedură penală (Legea nr.135/2010).

Obligații de restituire a unor cheltuieli

Art. 135. – (1) Polițiștilor care provin din rândul absolvenților instituțiilor de formare profesională inițială ale MAI sau care formează personal pentru nevoile MAI cărora, în primii 10 ani de activitate sau, după caz, în primii 10 ani de activitate de la dobândirea calității de ofițer de poliție, le-au încetat raporturile de serviciu din motive imputabile sunt obligați să restituie cheltuielile efectuate cu pregătirea lor, proporțional cu perioada rămasă până la 10 ani, în condițiile angajamentului încheiat în acest sens.

(2) Obligația restituirii cheltuielilor prevăzute la alin. (1) revine, în condițiile angajamentului încheiat în acest sens, și:

a) studenților și elevilor care încetează raporturile cu instituția de formare profesională inițială a MAI sau care formează personal pentru nevoile MAI la care sunt înmatriculați, anterior absolvirii, inclusiv prin exmatriculare;

b) absolvenților instituțiilor de formare profesională ale MAI sau care formează personal pentru nevoile MAI care nu promovează examenul de licență, în condițiile art.27 alin.(2);

c) absolvenților instituțiilor de formare profesională ale MAI sau care formează personal pentru nevoile MAI care refuză depunerea jurământului de credință, în condițiile art. 31 alin.(8).

Echivalarea gradelor profesionale și militare

Art. 136. – (1) Echivalarea gradelor profesionale și militare se realizează în cazul încetării raporturilor de serviciu ale polițiștilor, ori în cazul transferului la/ de la alte instituții din sistemul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, după caz.

(2) Echivalarea gradelor militare cu gradele profesionale ale polițiștilor se realizează după cum urmează:

A. Ofițeri:

a) sublocotenent	- subinspector de poliție;
b) locotenent	- inspector de poliție;
c) căpitan	- inspector principal de poliție;
d) maior	- subcomisar de poliție;
e) locotenent-colonel	- comisar de poliție;

- f) colonel - comisar-șef de poliție;
- g) general de brigadă - chestor de poliție;
- h) general-maior - chestor principal de poliție;
- i) general-locotenent - chestor-șef de poliție;
- j) general - chestor general de poliție.

B. Maiștri militari și subofițeri:

- a) maistru militar clasa a IV-a și sergent-major - agent de poliție;
- b) maistru militar clasa a III-a și plutonier - agent principal de poliție;
- c) maistru militar clasa a II-a și plutonier-major - agent-șef adjunct de poliție;
- d) maistru militar clasa I și plutonier adjutant - agent-șef de poliție;
- e) maistru militar principal și plutonier adjutant-șef - agent-șef principal de poliție.

(3) Echivalarea gradelor profesionale ale funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor cu gradele profesionale ale polițiștilor se realizează după cum urmează:

A. Ofițeri de penitenciare:

- a) subinspector de penitenciare - subinspector de poliție;
- b) inspector de penitenciare - inspector de poliție;
- c) inspector principal de penitenciare - inspector principal de poliție;
- d) subcomisar de penitenciare - subcomisar de poliție;
- e) comisar de penitenciare - comisar de poliție;
- f) comisar-șef de penitenciare - comisar șef de poliție;
- g) chestor de penitenciare - chestor de poliție;

B. Agenți de penitenciare:

- a) agent de penitenciare - agent de poliție;
- b) agent principal de penitenciare - agent principal de poliție;
- c) agent șef adjunct de penitenciare - agent-șef adjunct de poliție;
- d) agent șef de penitenciare - agent-șef de poliție;
- e) agent șef principal de penitenciare - agent-șef principal de poliție.

(4) Stagiul în gradul militar/ profesional avut la data echivalării potrivit alin. (2) și (3) se ia în calcul la acordarea gradelor profesionale următoare, cu respectarea condițiilor prevăzute la art.34 alin. (2).

Evidența polițiștilor

Art. 137. – (1) Evidența polițiștilor pe timpul și după încetarea raporturilor de serviciu, precum și modalitățile de păstrare a acestora se stabilesc prin ordin al ministrului administrației și internelor.

(3) Polițiștii luați în evidență ca rezerviști pot fi concentrați sau mobilizați pentru completarea efectivelor structurilor MAI, în condițiile prevăzute de lege.

Surse de finanțare

Art. 138. – Plata drepturilor bănești cuvenite polițiștilor, prevăzute în prezenta lege, se face din fondurile alocate de la bugetul de stat și din alte surse, legal constituite.

Reprezentarea minorităților naționale

Art. 139. – În structurile MAI situate în unități administrativ-teritoriale în care persoanele aparținând unor minorități naționale dețin o pondere de peste 20% vor fi încadrați și polițiști care cunosc și limba respectivă.

Domeniul de aplicare

Art. 140. – (1) Prevederile prezentei legi se aplică personalului încadrat pe funcții publice cu statut special de polițist din Poliția română, Poliția de frontieră română, Direcția generală de informații și protecție internă, Direcția generală anticorupție, Agenția națională antidrog, Agenția națională împotriva traficului de persoane, Centrul național SIS, Oficiul român pentru imigrări, Academia de poliție „Alexandru Ioan Cuza”, Institutul de studii pentru ordine publică, Oficiul responsabilului cu

protecția datelor personale, unitățile din aparatul central al MAI și subordonate acestora.

(2) Prevederile prezentei legi nu se aplică:

a) personalului care desfășoară activități de secretariat, administrative, gospodărire, întreținere-reparații și deservire;

b) personalului încadrat în unitățile de cultură, artă, sport;

(3) Posturile prevăzute a fi ocupate de polițiști se stabilesc în statele de organizare ale unităților prevăzute la alin.(1), în urma activității de analiză a posturilor, pe baza unei metodologii aprobată prin ordin al ministrului administrației și internelor.

Intrarea în vigoare a prezentei legi

Art. 141. – (1) Prezenta lege intră în vigoare în termen de 9 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare.